

جمهوری اسلامی ایران

سازمان مدیریت و برنامه‌ریزی کشور

سازمان نقشه‌برداری کشور

اطلاعات مکانی - مرجع دهی مکانی با استفاده از مختصات

ترجمه متن استاندارد بین‌المللی ISO 19111:2003

Geographic Information - Spatial referencing
with coordinates

مدیریت پژوهش و برنامه‌ریزی

کمیته استانداردهای اطلاعات توپوگرافی رقومی

تیر ماه ۱۳۸۶

جمهوری اسلامی ایران
سازمان مدیریت و برنامه‌ریزی کشور
سازمان نقشه‌برداری کشور

اطلاعات مکانی – مرجع دهی مکانی با استفاده از مختصات (ترجمه متن استاندارد بین‌المللی ISO19111:2003)

ترجمہ:

مهندس شاهین قوامیان

توجه

مجموعه حاضر در این مرحله به عنوان استاندارد ملی ایران قابل استناد نمی باشد. این مجموعه هم اکنون در کمیسیون فنی موسسه استاندارد و تحقیقات صنعتی ایران مراحل تصویب را طی می کند و جهت اطلاع رسانی منتشر شده است.

حق چاپ و انتشار برای سازمان نقشه برداری کشور محفوظ است.

کمیته استانداردهای اطلاعات توپوگرافی رقومی مدیریت پژوهش و برنامه‌ریزی

کمیسیون فنی

سمت یا نمایندگی

سازمان نقشهبرداری کشور

رئیس

غضنفری، بهداد

(فوق لیسانس مهندسی نقشهبرداری گرایش کارتوگرافی)

سازمان نقشهبرداری کشور

صدیقی، مرتضی (رئیس وقت کمیسیون)

(فوق لیسانس مهندسی نقشهبرداری گرایش ژئودزی)

دیر

سازمان نقشهبرداری کشور - کمیته استاندارد

قوامیان، شاهین

(لیسانس مهندسی نقشه برداری)

اعضا

دانشکده مهندسی نقشهبرداری

آل شیخ، علی اصغر

دانشگاه صنعتی خواجه نصیرالدین طوسی

(دکتری مهندسی GIS)

سازمان فضائی ایران

ابراهیمی خمامی، سید محمد رضا

(فوق لیسانس منابع طبیعی)

سازمان نقشهبرداری کشور - مدیریت GIS

احمدیه، رضا

(فوق لیسانس فتوگرامتری)

سازمان ثبت و املاک کشور- طرح کاداستر
برنجکار، حمید
(فوق لیسانس سیستم‌های اقتصادی)

شورای ملی کاربران GIS
بکتاش، پیمان
(فوق لیسانس مهندسی نقشه‌برداری گرایش GIS)

گروه مهندسی نقشه‌برداری دانشکده فنی
دانشگاه تهران
رجیبی، محمدعلی
(دکتری مهندسی نقشه‌برداری گرایش GIS)

موسسه استاندارد و تحقیقات صنعتی ایران
فصیحی، مریم
(فوق لیسانس علوم کامپیوتر)

جامعه مهندسان مشاور ایران
مرتضی هجری، علی
(فوق لیسانس مهندسی فتوگرامتری)

شرکت نقشه پرداز رایانه
نصیری‌مهر، عباس
(لیسانس مهندسی نقشه‌برداری)

کمیته متناظر ISIRI/TC211
یوسفی، رامین
(فوق لیسانس کاداستر)

فهرست مندرجات

صفحه

عنوان

Error! Bookmark not defined.	پیش‌گفتار
۱	مقدمه
۲	دامنه و کاربرد
۳	الزمات انطباق
۴	منابع الزامی
۵	واژه‌ها و تعاریف
۶	قراردادها
۷	تعریف طرح واره مفهومی برای سیستم‌های مختصات مرجع
۸	مقدمه
۹	سیستم مختصات مرجع
۱۰	نوع سیستم مختصات مرجع
۱۱	سیستم مختصات مرجع تک
۱۲	سیستم مختصات مرجع مرکب
۱۳	سطح مبدأ
۱۴	انواع سطوح مبدأ
۱۵	تشریع سطح مبدأ
۱۶	نصف النهار مرجع
۱۷	بیضوی
۱۸	سیستم مختصات
۱۹	عملیات مختصاتی - تبدیل مختصات در یک سطح مبدأ و بین دو سطح مبدأ
۲۰	کلیات

۲۸	تبدیل مفتضات در یک سطح مبنای (شامل تصویر نقشه)	۴-۵-۶
۳۰	تبدیل مفتضات بین دو سطح مبنای	۳-۵-۶
۳۱	الازمات تشريع عمليات مفتضاتی	۴-۵-۶
۳۴	عمليات مفتضاتی زمینهوار	۵-۵-۶
۳۹	مراجع	۶-۶
۴۲	درستی و دقت مفتضات، عمليات مفتضاتی و پارامترها	۷-۶
۴۳	صفات برای توصیف یک سیستم مفتضات مرجع	۸-۶
۵۲	پیوست الف (الازمی) انطباق	
۵۷	پیوست ب (الازمی) طرح واردهای زبان مدل سازی یکپارچه	
۶۰	پیوست پ (اطلاعاتی) فلومچارت های تصمیمی کنری	
۶۳	پیوست ت (اطلاعاتی) روابط ژئودتیک	
۷۴	پیوست ث (اطلاعاتی) مثال ها	
۹۷	پیوست چ (اطلاعاتی) واژه‌نامه	

بسمه تعالیٰ

پیش‌گفتار دیبر کمیسیون فنی

مجموعه استانداردهای ISO19100 از استانداردهای سازمان جهانی استاندارد (ISO) در زمینه موضوع «اطلاعات مکانی» هستند. هدف از تدوین استانداردهای بین‌المللی ISO19100، استانداردسازی در زمینه اطلاعات مربوط به پدیده‌ها یا اشیائی است که بطور صریح یا ضمنی به موقعیتی روی زمین منتبث می‌باشند. این استانداردها روش‌ها، ابزارها و خدمات لازم برای مدیریت، جمع‌آوری، پردازش، تحلیل، دسترسی، ارائه و تبادل داده‌های مکانی رقومی بین سیستم‌ها، مکان‌ها و کاربران مختلف را ارائه می‌دهند.

طبق هماهنگی‌های بعمل آمده، سازمان نقشه‌برداری کشور از طرف موسسه استاندارد و تحقیقات صنعتی ایران، مسئولیت کمیسیون فنی تهیه استانداردهای ملی مجموعه فوق‌الذکر را با مشارکت نمایندگان سازمان‌ها، دانشگاه‌ها، تشکل‌ها و صاحب‌نظران مختلف بر عهده دارد. این فعالیت طبق آئین‌نامه تدوین استانداردهای ملی ایران و استاندارد ملی شماره ۵ انجام و مدیریت می‌گردد.

استانداردهای بین‌المللی در کمیسیون فنی مورد بررسی قرار گرفته و پس از طی مراحل قانونی لازم، به عنوان استاندارد ملی ایران منتشر خواهند گردید. مجموعه حاضر ترجمه یکی از جلد‌های سری ISO19100 است و در حال حاضر مراحل تصویب کمیسیون فنی را طی می‌نماید، بنابراین در این مرحله هنوز به عنوان استاندارد ملی قابل استناد نمی‌باشد. این مجموعه به منظور اطلاع‌رسانی به متخصصین و کاربران در حوزه نقشه و اطلاعات مکانی منتشر گردیده است.

مقدمه

اطلاعات مکانی از طریق مرجع دهی به مکان، ارتباط بین عوارض نمایش داده شده در داده‌ها را با موقعیت آنها در دنیای واقعی برقرار می‌کند. مرجع دهی مکانی به دو دسته طبقه‌بندی می‌شوند:

- مرجع دهی با استفاده از مختصات
- مرجع دهی بر اساس شناسه‌های مکانی

این استاندارد فقط در بر گیرنده مراجع مکانی مختصات‌دار می‌باشد. مرجع دهی مکانی بر اساس شناسه‌ها، موضوع بحث استاندارد ISO 19112 (اطلاعات مکانی- مرجع دهی مکانی بر اساس شناسه‌های مکانی) می‌باشد.

مختصات فقط هنگامی بدون ابهام هستند که سیستم مختصات مربوطه آنها بطور کامل تعریف شده باشد. یک سیستم مختصات مرجع، سیستم مختصاتی است که نسبت به زمین تعریف شده باشد. این استاندارد مؤلفه‌هایی را که برای تعریف کامل سیستم‌های مختصات و سیستم‌های مختصات مرجع مورد نیاز می‌باشند تشریح می‌کند.

زیر مجموعه مؤلفه‌های مورد نیاز به طور نسبی به نوع مختصات بستگی دارد. همچنین، این استاندارد شامل گزینه‌های اختیاری برای تعریف اطلاعات غیر ضروری سیستم مختصات مرجع می‌باشد. این مؤلفه‌ها طوری در نظر گرفته شده اند که توسط ماشین و انسان قابل خواندن باشند. یک مجموعه مختصات در یک سیستم مختصات مرجع، نیاز به یک تشریح سیستم مختصات مرجع دارد.

این استاندارد علاوه بر توصیف سیستم مختصات مرجع، تبدیل مختصات بین دو سیستم مختصات مرجع با یک یا دو سطح مینا را تشریح می‌کند. با در دست بودن این اطلاعات، داده‌های مکانی با سیستم‌های مختصات مرجع متفاوت را می‌توان برای عملیات ترکیبی یکپارچه‌سازی نمود. از طرف دیگر، سابقه عملیات انجام شده روی مختصات مرجع را می‌توان ثبت نمود.

اطلاعات مکانی - مرجع دهنی مکانی با استفاده از مختصات

۱ دامنه کاربرد

این استاندارد طرح واره مفهومی برای تشریح موضوع مرجع دهنی مکانی با استفاده از مختصات را تعریف می‌کند. استاندارد حاضر حداقل داده‌های مورد نیاز برای تعریف سیستم‌های مختصات مرجع یک، دو و سه بعدی را ارائه می‌دهد. امکان ارائه اطلاعات اضافه توصیفی نیز وجود دارد. همچنین، اطلاعات مورد نیاز برای تغییر مقادیر مختصات از یک سیستم مختصات مرجع به سیستم مختصات مرجع دیگر را تشریح می‌نماید.

این استاندارد بین‌المللی برای تولید کنندگان و کاربران اطلاعات مکانی قابل استفاده است. اگرچه این استاندارد برای داده‌های مکانی رقومی به کار گرفته می‌شود اما اصول آن را می‌توان برای بسیاری از اشکال دیگر داده‌های مکانی از قبیل نقشه‌ها، چارت‌ها و اسناد متنی نیز تعمیم داد.

۲ الزامات انطباق

این استاندارد دو طبقه‌بندی برای انطباق را به نامهای طبقه الف برای انطباق سیستم‌های مختصات مرجع و طبقه ب برای عملیات مختصاتی بین دو سیستم مختصات مرجع تعریف می‌کند. سیستم مختصات مرجعی با این استاندارد انطباق خواهد داشت که الزامات ارائه شده در پیوست الف بند الف. ۱ را برآورده نماید. عملیات مختصاتی با این استاندارد انطباق خواهد داشت که الزامات ارائه شده در پیوست الف بند الف. ۲ را برآورده نماید.

۱۳ مراجع الزامی

مدارک الزامی زیر حاوی مقرراتی است که در متن این استاندارد به آنها ارجاع داده شده است. به این ترتیب آن مقررات جزئی از این استاندارد محسوب می‌شود. در مورد مراجع دارای تاریخ چاپ و/یا تجدیدنظر، اصلاحیه‌ها و تجدیدنظرهای بعدی این مدارک موردنظر نیست. معهذا بهتر است کاربران ذینفع این استاندارد، امکان کاربرد آخرین اصلاحیه‌ها و تجدیدنظرهای مدارک الزامی زیر را مورد بررسی قرار دهند. در مورد مراجع بدون تاریخ چاپ و/یا تجدیدنظر، آخرین چاپ و/یا تجدیدنظر آن مدارک الزامی ارجاع داده شده موردنظر است. استفاده از مراجع زیر برای کاربرد این استاندارد الزامی است.

ISO 1000, SI Units and recommendations for use of their multiples and certain other units.

ISO / TS 19103 ۱: Geographic information – Conceptual schema language

ISO 19113: 2002, Geographic information – Quality principles

ISO 19114 ۲: Geographic information - Quality evaluation procedures.

۱۴ واژه‌ها و تعاریف

در این استاندارد اصطلاحات و/یا واژه‌ها با تعاریف زیر به کار می‌روند:

۱-۱۴ سیستم مختصات کارتزین

سیستم مختصاتی که موقعیت نقاط را نسبت به n محور دو به دو عمود بر هم ارائه می‌دهد.

۱- در حال انتشار

۲- در حال انتشار

یادآوری - به منظور این استاندارد، n می‌تواند ۱، ۲ یا ۳ باشد.

۴-۲ سیستم مختصات مرجع مرکب

سیستم مختصات مرجعی که از دو سیستم مختصات مستقل از هم دیگر برای بیان یک موقعیت استفاده می‌نماید.

مثال: یک سیستم مختصات مرجع بر اساس یک سیستم مختصات دو یا سه بعدی و سیستم مختصات مرجع دیگر بر اساس سیستم ارتفاعی مرتبط با نقل زمین.

۴-۳ مختصات

یکی از رشته n اعداد مبین موقعیت یک نقطه در فضای n بعدی است.

یادآوری ۱ - این اعداد در سیستم مختصات مرجع باستی دارای واحد اندازه‌گیری باشند.

یادآوری ۲ - عملیات مختصاتی بر روی مختصات در سیستم مبدأ صورت می‌گیرد و نتیجه آن مختصات در سیستم مقصد است.

۴-۴ تبدیل مختصات در یک سطح مبنای

تغییر مختصات، بر اساس تناظر یک به یک، از یک سیستم مختصات به سیستم مختصات دیگر، بر اساس یک سطح مبنای واحد.

مثال: بین سیستم‌های مختصات ژئودتیک و کارتزین یا بین مختصات ژئودتیک و مختصات سیستم تصویر، یا تغییر واحد‌های اندازه‌گیری از قبیل رادیان به درجه یا فوت به متر.

یادآوری - تبدیل مختصات در یک سطح مبنای از پارامترهایی با مقادیر ثابت استفاده می‌کند.

۴-۵ عملیات مختصاتی

تغییر مختصات، بر اساس تناظر یک به یک، از یک سیستم مختصات مرجع به سیستم مختصات مرجع دیگر.

یادآوری - ابرنوع تبدیل مختصات در یک و دو سطح مبنا .

۴-۶ سیستم مختصات مرجع

سیستم مختصاتی که توسط یک سطح مبنا با دنیای واقعی مرتبط است .

یادآوری - سطوح مبنا ژئودتیک و قائم با زمین مرتبط می‌باشند .

۴-۷ سیستم مختصات

مجموعه قواعد ریاضی برای تعیین نوع تناظر بین مختصات و نقاط .

۴-۸ تبدیل مختصات بین دو سطح مبنا

تغییر مختصات از یک سیستم مختصات مرجع به سیستم مختصات مرجع دیگر، بر اساس سطوح مبنای متفاوت و از طریق ارتباط یک به یک .

یادآوری - تبدیل مختصات بین دو سطح مبنا، از پارامترهای تجربی استفاده می‌کند که از مجموعه نقاطی با مختصات معلوم در هر دو سیستم مختصات مرجع به دست می‌آیند .

۴-۹ سطح مبنا

پارامتر یا مجموعه پارامترهایی که به عنوان یک مرجع یا پایه برای محاسبه پارامترهای دیگر به کار گرفته می‌شوند.

یادآوری- یک سطح مبنا موقعیت مبدأ ، مقیاس و توجیه محورهای سیستم مختصات را تعریف می‌کند .

۱۰-۴ شرقی

E

فاصله به سمت شرق (جهت مثبت) یا غرب (جهت منفی) نسبت به یک خط مرجع شمالی - جنوبی در سیستم مختصات .

۱۱-۴ بیضوی

رویه‌ای که از دوران یک بیضی پیرامون یک محور اصلی تشکیل می‌شود .

یادآوری - بیضوی‌ها همواره در قطبین فشرده هستند ، یعنی محور اقصر بیضوی همیشه محور دوران آن می‌باشد .

۱۲-۴ ارتفاع بیضوی

ارتفاع ژئودتیک

h

فاصله یک نقطه از بیضوی که در امتداد عمود بر بیضوی تا این نقطه اندازه‌گیری می‌شود و جهت مثبت آن به سمت بالا یا خارج از بیضوی است .

یادآوری - تنها به عنوان بخشی از سیستم مختصات ژئودتیک سه بعدی استفاده می‌شود و به تنها یک کاربرد ندارد .

۱۳-۴ سطح مبنای مهندسی

سطح مبنای محلی

سطح مبنایی که ارتباط سیستم مختصات را با یک مرجع محلی مشخص می‌کند .

یادآوری - سطح مبنای مهندسی شامل سطوح مبنای ژئودتیک و قائم نمی‌شود .

مثال : سیستمی برای بیان موقعیت‌های نسبی در فاصله چند کیلومتری از نقطه مرجع

۱۴-۴ فشردگی

f

نسبت تفاضل بین نصف قطر اطول (a) و نصف قطر اقصر (b) یک بیضوی به نصف قطر اطول آن :

$$f = \frac{a-b}{a}$$

یادآوری - گاهی معکوس فشردگی $\frac{1}{f}$ به جای خود فشردگی ارائه می‌شود . $\frac{1}{f}$ را معکوس فشردگی یا وارون فشردگی نیز می‌گویند .

۱۵-۱ سیستم مختصات ژئودتیک

سیستم مختصات بیضوی

سیستم مختصاتی که موقعیت در آن با عرض ژئودتیک ، طول ژئودتیک و (در حالت سه بعدی) ارتفاع بیضوی مشخص می‌شود .

۱۶-۱ سطح مبنای ژئودتیک

سطح مبنایی که ارتباط یک سیستم مختصات را با زمین بیان می‌کند .

یادآوری - در بسیاری از موارد سطح مبنای ژئودتیک شامل تعریف یک بیضوی هم می‌شود .

۱۷-۱ عرض ژئودتیک

عرض بیضوی

φ

زاویه پدید آمده بین صفحه استوایی و عمود بر بیضوی گذرنده از نقطه مورد نظر، به گونه‌ای که سمت شمال مثبت در نظر گرفته شود.

۱۸-۴ طول ژئودتیک

طول بیضوی

λ

زاویه پدید آمده بین صفحه نصف النهار مرجع و صفحه نصف النهار نقطه مورد نظر به گونه‌ای که سمت شرق مثبت در نظر گرفته شود.

۱۹-۴ ژئولید

سطح ترازی که به بهترین وجه سطح متوسط آبهای آزاد را، به طور محلی یا جهانی، تقریب می‌زند.
یادآوری - منظور از سطح تراز سطح هم پتانسیل میدان ثقل زمین است که در همه جا بر امتداد ثقل عمود است.

۲۰-۴ ارتفاع مرتبه با ثقل

H

ارتفاع وابسته به میدان ثقل زمین

یادآوری - بالاخص ارتفاع اورتومتریک یا ارتفاع نرمال که هر دو آنها تقریبی هستند از فاصله نقطه، بالای سطح متوسط آبهای آزاد.

۲۱-۴ نصف النهار گرینویچ

نصف النهار گذرنده از محل دایره ترانزیت Airy در رصد خانه سلطنتی گرینویچ انگلستان.

یادآوری - بیشتر سطوح مبنای ژئودتیک از نصف النهار گرینویچ به عنوان نصف النهار مرجع استفاده می‌کنند.
موقعیت دقیق آن در سطوح مبنای مختلف با هم اختلاف ناچیزی دارند.

۱۴-۲۲ ارتفاع

h
و
H

فاصله یک نقطه از یک سطح مرجع اختیار شده در امتداد یک خط قائم بر آن سطح.

یادآوری ۱- ارتفاع بیضوی و ارتفاع مرتبط با نقل را ملاحظه نماید.

یادآوری ۲- ارتفاع بیرون از سطح مرجع مثبت تلقی می‌شود. ارتفاع منفی را عمق نیز می‌گویند.

۱۴-۲۳ سیستم تصویر

تبديل مختصات در یک سطح مبنا از یک سیستم مختصات ژئودتیک به یک صفحه.

۱۴-۲۴ سطح متوسط آبهای آزاد

سطح تراز به دست آمده از میانگین مشاهدات در همه مراحل تغییرات جزرومدی و فصلی آب دریاها.

یادآوری - در ابعاد محلی، معمولاً سطح متوسط آبهای آزاد به معنای سطح متوسط دریاها برای منطقه مورد نظر است که برای مشاهدات یک یا چند نقطه در طی مدت زمان معینی انجام شده است. سطح متوسط آبهای آزاد در ابعاد جهانی بیشتر از ۲ متر با ژئوئید جهانی اختلاف ندارد.

۱۴-۲۵ نصف النهار

فصل مشترک یک بیضوی با یک صفحه گذرنده از نصف قطر اقصر بیضوی.

یادآوری - این اصطلاح اغلب برای کمان گذرنده از قطبین استفاده می‌شود تا مفهوم شکل کامل بسته آن.

۱۴-۲۶ شمالی

N

فاصله به سمت شمال (مثبت) یا جنوب (منفی) نسبت به یک خط مرجع شرقی - غربی در سیستم مختصات .

۲۷-۴ سیستم مختصات قطبی

سیستم مختصاتی که در آن موقعیت بوسیله فاصله و امتداد از مبدأ مشخص می‌گردد .
یادآوری - سیستم مختصات قطبی در فضای سه بعدی سیستم مختصات کروی نیز نامیده می‌شود .

۲۸-۴ نصف النهار مرجع

نصف النهار صفر

نصف النهاری که طول‌های نصف النهارهای دیگر از آن سنجدیده می‌شوند .

۲۹-۴ سیستم مختصات تصویر

سیستم مختصات دو بعدی که از سیستم تصویر نقشه حاصل می‌گردد .

۳۰-۴ نصف قطر اطول

a
بزرگترین شعاع بیضوی .

یادآوری - این شعاع برای بیضوی معرف شکل زمین، همان شعاع استوا است .

۳۱-۴ نصف قطر اقصی

b
کوچکترین شعاع بیضوی .

یادآوری - این شعاع برای بیضوی معرف شکل زمین، برابر فاصله مرکز بیضوی تا هر کدام از قطبین آن می‌باشد .

۳۲-۴ مرجع مکانی

توصیف موقعیت در دنیای واقعی .

یادآوری - این توصیف ممکن است به صورت برچسب ، کد یا مجموعه مختصات باشد .

۴-۳ سطح مبنای ارتفاعی

سطح مبنای توصیف کننده ارتفاع مرتبط با ثقل زمین .

یادآوری - سطح مبنای ارتفاعی در بسیاری از موارد به سطح متوسط آبهای آزاد که بر اساس مشاهدات سطح آب در مدت زمان طولانی به دست آمده مربوط می‌گردد . ارتفاعات بیضوی به سیستم مختصات بیضوی سه بعدی با مرجعیت سطح مبنای ژئودتیک مرتبط می‌باشند . سطوح مبنای ارتفاعی شامل سطوح مبنای عمق‌یابی (مورد استفاده در آبنگاری) می‌شوند که در این صورت ارتفاعات ممکن است منفی بوده و نشان دهنده عمق باشند .

۵ قراردادها

۱-۵ نمادها و افتخارات

نصف قطر اطول A

نصف قطر اقصیر b

سیستم مختصات مرجع مرکب CCRS

شرقی E

ارتفاع بیضوی h

شمالی N

مرجع‌دهی مکانی با استفاده از مختصات SC

سیستم بین‌المللی واحدها SI

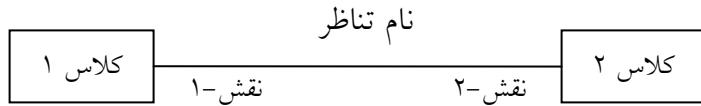
زبان مدل سازی یکپارچه UML

طول ژئودتیک	λ
عرض ژئودتیک	ϕ
مختصات کارتزین در یک سطح مبنای ژئودتیک	x, y, z
مختصات کارتزین در یک سطح مبنای مهندسی	i,j,k
مختصات قطبی کروی	r,Ω,θ

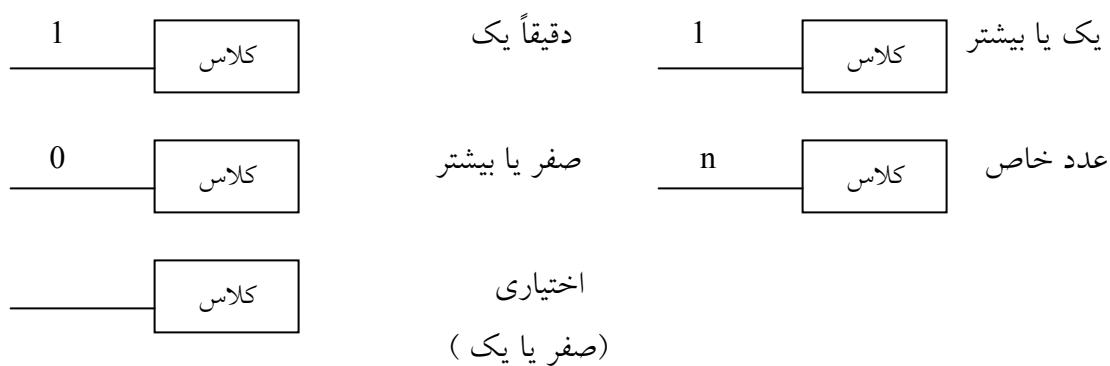
۲-۵ علائم زبان مدل سازی یکپارچه

از نمودار ساختار ایستا زبان مدل سازی یکپارچه (UML) همراه با ISO Interface Definition و زبان محدودیت شیء (OCL) زبان مدل سازی Language (IDL) basic type definitions یکپارچه، به عنوان زبان طرح واره مفهومی برای ارائه نمودارهای این استاندارد استفاده می‌شود. علائم زبان مدل سازی یکپارچه بکاررفته در این استاندارد در شکل ۱ توصیف شده‌اند.

تناظر بین کلاس ها

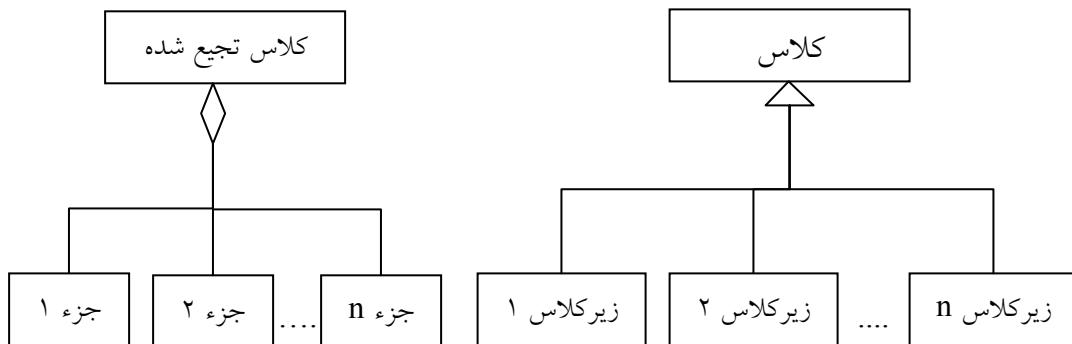

مرتبه تناظر

تجمع بین کلاس ها

توارث کلاس (زیرنوع کلاس ها)

شکل ۱ - علائم زبان مدل سازی یکپارچه

۶ تعریف طرح و ادله مفهومی برای سیستم‌های مختصات مرجع

۱-۶ مقدمه

مکان یا موقعیت در نزدیکی سطح زمین را می‌توان با استفاده از مختصات توصیف نمود. تنها موقعی مختصات بدون ابهام خواهند بود که سیستم مختصات مرجعی که مختصات به آن مربوط می‌شوند، به طور کامل تعریف شده باشد. هر موقعیت به وسیله مجموعه‌ای از مختصات در یک سیستم مختصات مرجع توصیف می‌شوند. مختصات بکاررفته در یک مجموعه داده باید متعلق به یک سیستم مختصات مرجع باشند. تشریح این سیستم مختصات مرجع باید همراه مجموعه داده ارائه شود. مختصاتی باید همراه اطلاعات کافی برای غیر مبهم نمودن مختصات باشد. این اطلاعات برحسب نوع سیستم مختصات و نوع سطح مبنای متغیر است.

در بندهای زیر، نوع الزام اطلاعات توصیفی ارائه شده‌اند:

الزام	تعريف	ملاحظات
M	اجباری	این اطلاعات توصیفی باید ارائه شود.
C	مشروط	این اطلاعات توصیفی در صورتی که شرط (بیان شده در توضیحات اطلاعات توصیفی) برآورده شده باشد، باید ارائه گردد. در غیر این صورت ممکن است که ارائه شود.
O	اختیاری	این اطلاعات توصیفی ممکن است که ارائه شود.

ستون "حداکثر وقوع" در جداول زیر بیانگر حداکثر دفعات وقوع مجاز برای مقادیر اطلاعات توصیفی است و N نشان‌دهنده عدم وجود حد بالا در این زمینه می‌باشد. طرح واره مفهومی برای تشریح سیستم‌های مختصات مرجع با زبان مدل سازی یکپارچه (UML) صورت گرفته و در پیوست ب آمده است. در صورت مشاهده عدم سازگاری بین توصیف‌های فراداده و مدل UML (پیوست ب) توصیف‌های معتبر خواهد بود. انواع داده‌های پایه در ISO / TS 19103 تعریف شده‌اند.

۲-۶ سیستم مختصات مرجع

۲-۶-۱ نوع سیستم مختصات مرجع

سیستم مختصات مرجع می‌تواند تک یا مرکب باشد. یک سیستم مختصات مرجع تک در بند ۶-۲-۲ و یک سیستم مختصات مرجع مرکب در بند ۶-۳-۲ تعریف شده‌اند. الزامات برای تشریح نوع سیستم مختصات مرجع باید مطابق جدول ۱ باشد.

جدول ۱ – الزامات برای تشریح نوع سیستم مختصات مرجع

شرح	حداکثر وقوع	الزام	نوع داده	شناسه UML	نام مؤلفه
کد معرف نوع سیستم مختصات مرجع : یک سیستم مختصات مرجع تک	۱	M	SC- Typecod e	typecode	کد نوع سیستم مختصات مرجع

شرح	حداکثر وقوع	الزام	نوع داده	شناخته UML	نام مؤلفه
یک سیستم مختصات مرجع مرکب					
توضیحات در خصوص سیستم مختصات مرجع شامل اطلاعات درمورد منبع	۱	۰	رشته کاراکتر	remarks	توضیحات در خصوص سیستم مختصات مرجع

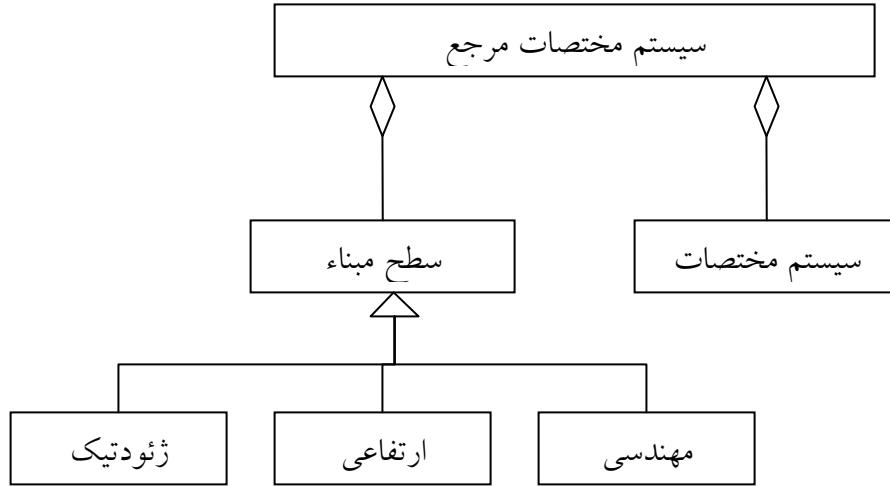
از فلوچارت تصمیم گیری شماره ۱ در پیوست پ می‌توان برای نمیان نوع سیستم مختصات مرجع ازنظر تک یا مرکب بودن استفاده نمود. (به شکل پ-۱ را مراجعه شود)

۴-۲-۴ سیستم مختصات مرجع تک

موقعیت یک عارضه را می‌توان به وسیله مجموعه مختصات بیان نمود. اگر سیستم مختصات مرجعی که مختصات به آن مربوط می‌شوند، به طور کامل تعریف شده باشد آنگاه مختصات بدون ابهام خواهند بود.

یک سیستم مختصات مرجع به وسیله مجموعه‌ای از مختصات عینیت می‌یابد. این عینیت تحت عنوان چارچوب مرجع شناخته می‌شود.

یک سیستم مختصات مرجع به وسیله یک سطح مبنای و یک سیستم مختصات تعریف می‌شود. به شکل ۲ مراجعه شود.

شکل ۲ - سیستم مختصات مرجع

به منظور این استاندارد، سیستم مختصات مرجع با گذشت زمان تغییر نمی‌کند. هنگامی که چارچوب مرجع با زمان تغییر کند، یک سطح مبنا و سیستم مختصات مرجع جدید باید ایجاد شود و در آن زمان عینیت یافتن این سطح مبنا و سیستم مختصات مرجع در نام یا شناسه آنها قید شود.

الزامات برای تشریح سیستم مختصات مرجع باید مطابق جدول ۲ باشد.

جدول ۲ - الزامات برای تشریح سیستم مختصات مرجع

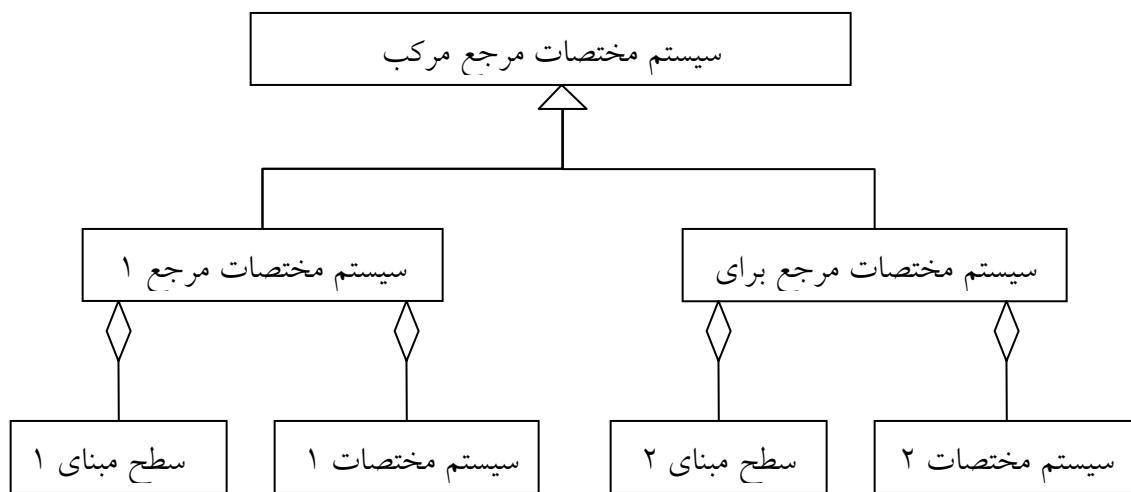
شرح	حداکثر وقوع	الزام	نوع داده	شناشه UML	نام مؤلفه
شناشه سیستم مختصات مرجع	۱	M	RS_Identifier	CRSID	شناشه سیستم

شرح	حداکثر وقوع	الزام	نوع داده	شناسه	نام مؤلفه
					مختصات مرجع
نام یا شناسه دیگری که سیستم مختصات مرجع با آن شناخته می‌شود	N	O	رشته کاراکتر	alias	نام مستعار سیستم مختصات مرجع
منطقه‌ای که در آن سیستم مختصات مرجع معتبر است.	۱	O	EX-Extent	ValidArea	منطقه اعتبار سیستم مختصات مرجع
کاربردی که سیستم مختصات مرجع برای آن معتبر است.	N	O	رشته کاراکتر	scope	دامنه کاربرد سیستم مختصات مرجع

۶-۴-۳ سیستم مختصات مرجع مرکب

گاهی اجزاء افقی و قائم یک موقعیت در فضای سه بعدی ممکن است به جای آنکه از یک سیستم مختصات مرجع سه بعدی تک بدست آیند، از سیستم‌های مختصات مرجع متفاوتی آمده باشند. این امر همواره برای موقعیت‌هایی که در آنها مختصات قائم به سطح متوسط آبهای آزاد مربوط هستند صادق است. بدین منظور از سیستم مختصات مرجع مرکب (CCRS) استفاده می‌گردد که در آن دو سیستم مختصات مرجع مورد استفاده معرقی می‌شوند (به شکل ۳ مراجعه کنید)، سطح مبنای ارتفاعی

و ارتفاع مرتبط با تقلیل زمین مثالی از یک سطح مبنا و سیستم مختصات برای سیستم مختصات مرجع
۲ می‌باشد.

شکل ۳ - سیستم مختصات مرجع مرکب

الزامات برای تشریح یک سیستم مختصات مرکب باید مطابق جدول ۳ باشد. سپس، هر یک از دو سیستم مختصات مرجع به طریق معمول تشریح می‌شوند.
شناسه سیستم مختصات مرجع مرکب می‌تواند زنجیره‌ای از شناسه‌های سیستم‌های مختصات مرجع تشکیل‌دهنده باشد.

جدول ۳- الزامات برای تشریح سیستم مختصات مرجع مرکب

شرح	حداکثر وقوع	الزام	نوع داده	شناسه UML	نام مؤلفه
شناسه سیستم مختصات مرکب است	۱	O	RS_Identifier	CCRSID	شناسه سیستم مختصات مرکب
نام یا شناسه دیگری که این سیستم مختصات مرجع مرکب با آن شناخته می‌شود.	N	O	رشته کاراکتر	alias	نام مستعار سیستم مختصات مرجع مرکب
منطقه‌ای که در آن سیستم مختصات مرجع مرکب معتبر است	۱	O	EX_Extent	ValidArea	منطقه اعتبار سیستم مختصات مرجع مرکب
کاربردی که برای آن سیستم مختصات مرجع مرکب معتبر است	N	O	رشته کاراکتر	scope	دامنه کاربرد سیستم مختصات مرجع مرکب

۳-۶ سطح مبنای

۳-۶-۱ انواع سطوح مبنای

یک سطح مبنای می‌تواند ژئودتیک، قائم یا مهندسی باشد. یک سطح مبنای ژئودتیک ارتباط بین یک سیستم مختصات و زمین را بیان می‌کند و به عنوان مبنایی برای سیستم‌های دو یا سه بعدی مورد استفاده قرار می‌گیرد. در اکثر موارد به یک تعریف بیضوی نیاز می‌باشد. یک سطح مبنای قائم ارتباط

بین ارتفاعات مرتبط با ثقل زمین و سطحی به نام ژئوتید را بیان می‌کند . ژئوتید سطحی است نزدیک به سطح متوسط آبهای آزاد . در این استاندارد اگر سطح مبنایی ژئودتیک یا قائم نباشد ، آنگاه سطح مبنای مهندسی تلقی می‌شود .

برای مقاصد اطلاعات مکانی ، لازم است که یک سطح مينا مشخص شود ، اما تعریف این سطح مينا اختیاری است .

در صورتی که نوع سیستم مختصات مرجع معلوم نباشد ، می‌توان از فلوچارت تصمیم گیری شماره ۲ در پیوست پ برای تعیین نوع سطح مينا (به شکل پ-۲ را مراجعه شود) استفاده کرد .

۴-۳-۲ تشریح سطح مينا

در صورتی که مرجع (Citation) یک سیستم مختصات مرجع ارائه نشده باشد ، آنگاه باید سطح مينا مطابق با جدول ۴ تشریح گردد .

جدول ۴- الزامات برای تشریح یک سطح مينا

نام مؤلفه	شناسه UML	نوع داده	الزام	حداکثر وقوع	ترشیح
شناسه سطح مينا	datum ID	RS-Identifier	M	۱	شناسه سطح مينا
نام مستعار سطح مينا	alias	رشته کاراکتر	O	N	نام یا نام های دیگر که سطح مينا با آن شناخته می‌شود .
نوع سطح مينا	Type	رشته کاراکتر	O	۱	نوع سطح مينا . مقادیر معتبر

نام مؤلفه	شناسه UML	نوع داده	الزام	حداکثر وقوع	تشریح
					عبارتند از: ژئودتیک، قائم و مهندسی
نقطه مهار سطح مبا	point	رشته کاراکتر	O	۱	تشریح شامل مختصات نقطه یا نقاط مورد استفاده برای مهار کردن سطح مبا به زمین .
زمان عینیت یافتن سطح مبا	realization epoch	تاریخ	O	۱	زمان عینیت یافتن سطح مبا .
منطقه اعتبار سطح مبا	ValidArea	EX_Extent	O	۱	منطقه‌ای که برای آن سطح مبا معتبر است
دامنه کاربرد سطح مبا	scope	رشته کاراکتر	O	N	کاربردی که برای آن سطح مبا اعتبار دارد
توضیحات سطح مبا	remarks	رشته کاراکتر	O	۱	توضیحات در خصوص سطح مبا شامل اطلاعات درمورد منبع .

هنگامی که نوع سطح مبا ژئودتیک باشد ، ذکر اطلاعات توصیفی خاص برای نصف النهار مرجع و
بیضوی به شرح زیر اجباری می شود علی رغم اینکه مقداری برای نوع سطح مبا ارائه شده است
یاخیر.

۶-۱۲-۱۲ نصف النهار مرجع

نصف النهار مرجع مبدأی است که طول‌های جغرافیایی نسبت به آن سنجیده می‌شوند. بیشتر سطوح مبنای ژئودتیک از گرینویچ به عنوان نصف النهار مرجع استفاده می‌کنند.

در صورتی که نوع سطح مبنا ژئودتیک باشد و نصف النهار مرجع آن گرینویچ نباشد و همچنین مرجع (Citation) سیستم مختصات مرجع و مرجع سطح مبنا ارائه نشده باشد، آنگاه تشریح نصف‌النهار مرجع اجباری خواهد بود.

الزامات برای تشریح نصف النهار مرجع باید مطابق با جدول ۵ باشد.

جدول ۵- الزامات تشریح نصف النهار مرجع

شرح	حداکثر قوع	زام	نوع داده	شناسه UML	نام مؤلفه
شناسه نصف النهار مرجع	۱	M	RS_Identifier	Meridian ID	شناسه نصف النهار مرجع
طول نصف النهار مرجع، اندازه گیری شده از نصف‌النهار گرینویچ با جهت شرق مثبت. اگر نوع سطح مبنا ژئودتیک باشد و نام نصف‌النهار مرجع ذکر نشده است، آنگاه نام نصف‌النهار مرجع	۱	M	Angle	طول گرینویچ	طول نصف النهار مرجع گرینویچ

شرح	حداکثر وقوع	الزام	نوع داده	شناسه UML	نام مؤلفه
گرینویچ و طول نصف‌النهار مرجع گرینویچ صفرگرفته می‌شود.					
توضیحات در خصوص نصف النهار مرجع شامل اطلاعات منبع	۱	۰	رشته کاراکتر	توضیحات	توضیحات نصف‌النهار مرجع

۶-۳-۴ بیضوی

اگر سطح مبنا از نوع :

الف) قائم

ب) مهندسی ، یا

پ) ژئودتیک

باشد و یکی از شرایط زیر صادق باشد :

مرجع سیستم مختصات مرجع ارائه شده است -

مرجع سطح مبنا ارائه شده است -

سیستم مختصات از نوع کارتزین است -

آنگاه نیازی به تشریح سطح مبنا نخواهد بود .

الزمات برای تشریح یک بیضوی باید مطابق جدول ۶ باشد .

جدول ۶- الزامات تشریع بیضوی

شرح	حداکثر وقوع	الزام	نوع داده	شناسه UML	نام مؤلفه
شناسه بیضوی برای سطح مبنا	۱	M	RS-Identifier	Ellipsoid ID	شناسه بیضوی
نام یا نام های دیگر بیضوی	N	O	رشته کاراکتر	alias	نام مستعار بیضوی
طول نصف قطر اطول بیضوی	۱	M	طول	SemiMajor Axis	نصف قطر اطول بیضوی
بولی به شرح زیر : TRUE (درست) وقتی که سطح مرجع بیضوی باشد FALSE (نادرست) وقتی که سطح مرجع کره باشد	۱	M	بولی	ellipsoidShape	شكل بیضوی
معکوس فشردگی بیضوی بدون واحد. شرط ۱ (cd1): در صورتی که شکل بیضوی TRUE (درست) باشد، اجباری است	۱	C	SC_inverse Flattening	inverseFlattening	معکوس فشردگی بیضوی
توضیحات یا اطلاعات در خصوص بیضوی	۱	O	رشته کاراکتر	remarks	توضیحات بیضوی

۶-۴ سیستم مختصات

یک سیستم مختصات با نام ، یکاها ، امتداد و ترتیب محورهای آن تشریح می‌شود . مجموعه مختصات مطابق با این ترتیب ذکر می‌شوند . مختصاتی که اساس آن سیستم مختصات مرجع تصویر شده باشد، نتیجه تبدیل مختصات در یک سطح مبنای هستند. این موضوع در بند ۵-۶ شرح داده شده است . اگر مرجع یک سیستم مختصات مرجع ارائه نشده باشد ، تشریح سیستم مختصات اجباری است .

الزامات برای تشریح یک سیستم مختصات باید مطابق با جداول ۷ و ۸ باشد .

جدول ۷ - الزامات تشریح سیستم مختصات

شرح	حداکثر وقوع	الزام	نوع داده	شناسه UML	نام مؤلفه
شناسه سیستم مختصات	۱	M	RS_Identifier	CSID	شناسه سیستم مختصات
نوع سیستم مختصات. ورودی هایی که بیشتر معمول هستند عبارتند از : - کارتزین - ژئودتیک - تصویر شده - قطبی - مرتبط با ثقل	۱	M	SC_Coordinate SystemType	type	نوع سیستم مختصات

شرح	حداکثر وقوع	الزام	نوع داده	شناسه UML	نام مؤلفه
اگر سیستم تصویرشده است، از کارتزین استفاده نکنید.					
تعداد مختصات {۱ و ۲ و ۳} در مجموعه	۱	M	عدد صحیح	dimension	بعد سیستم مختصات
توضیحات یا اطلاعات در خصوص سیستم مختصات	۱	O	رشته کاراکتر	remarks	توضیحات سیستم مختصات

هر کدام از محورهای سیستم مختصات باید به ترتیب مختصات در مجموعه تشریح شوند. مؤلفه هر کدام از محورهای سیستم مختصات، همان گونه که در جدول ۸ شرح داده شده، در کنار هم (مانند یک بلوک داده) قرار داده می‌شوند و تعداد بلوک‌های داده باید برابر مقدار در نظر گرفته شده، برای بعد سیستم مختصات در جدول ۷ باشد.

جدول ۸- الزامات تشریح ممور سیستم مختصات

شرح	حداکثر وقوع	الزام	نوع داده	شناسه UML	نام مؤلفه
نام محور سیستم مختصات	۱	M	رشته کاراکتر	axisName	نام محور سیستم مختصات
امتداد محورهای سیستم مختصات	۱	M	رشته کاراکتر	axisDirection	امتداد محور

شرح	حداکثر وقوع	الزام	نوع داده	شناسه UML	نام مؤلفه
(یا امتداد محور سیستم مختصات در مبدأ برای مختصات کارتزین با (تصویرشده) مثال: شمال،-شرق،-بالا					سیستم مختصات
شناسه واحد اندازه‌گیری برای محور سیستم مختصات	۱	M	UnitOf Measure	axisUnitI D	شناسه واحد محور سیستم مختصات

اگر نوع سیستم مختصات مرجع معلوم نباشد، می‌توان از فلوچارت تصمیم‌گیری شماره ۲ در پیوست پ برای تعیین نوع سیستم مختصات استفاده نمود (به شکل پ-۲ مراجعه شود)

۵-۶ عملیات مختصاتی - تبدیل مختصات در یک سطح مبنا و بین دو سطح مبنا

۱-۵-۶ کلیات

این زیر بند عملیات مختصاتی را برای تغییر مقادیر مختصات از یک سیستم مختصات مرجع به مقادیر مختصات بر اساس سیستم مختصات مرجع دیگر را تشریح می‌کند. اطلاعات مربوط به عملیات مختصاتی ممکن است در موقعی ارائه شوند که قصد ادغام مجموعه داده‌های دارای سیستم‌های مختصات مختلف باشد.

عموماً برای شناسایی بدون ابهام مختصات، نیازی به تشریح عملیات مختصاتی نیست. ولی با توجه به اینکه مختصات تصویر شده حاصل تبدیل مختصات در یک سطح مبنا هستند که به مختصات

ژئودتیک اعمال شده‌اند، در این حالت خاص لازم است تشریح عملیات مختصاتی، در تشریح سیستم مختصات مرجع آورده شده باشد.

در این استاندارد دو نوع عملیات مختصاتی به رسمیت شناخته می‌شود:

- ۱) تبدیل مختصات در یک سطح مبنای، مختصات را از یک سیستم مختصات به سیستم مختصات دیگر بر اساس سطح مبنای واحد تغییر می‌دهد. مقادیر پارامترها در این نوع تبدیل دقیق هستند.
- ۲) تبدیل مختصات بین دو سطح مبنای، مختصات را از سیستم مختصات مرجع بر اساس سطح مبنای اول به سیستم مختصات مرجع دیگر بر اساس سطح مبنای دوم تغییر می‌دهد. تفاوت تبدیل مختصات بین دو سطح مبنای با تبدیل مختصات در یک سطح مبنای در این است که مقادیر پارامترهای تبدیل مختصات بین دو سطح مبنای به طور تجربی به دست می‌آیند، لذا برآوردهای مختلفی برای آنها ممکن است وجود داشته باشد.

پس از آنکه مقادیر پارامترها حاصل شدند، هر دو نوع تبدیل مختصات (یعنی یک و دو سطح مبنای) از مراحل پردازش ریاضی مشابهی استفاده می‌کنند.

۴-۵-۶ تبدیل مختصات در یک سطح مبنای (شامل تصویر نقشه)

تبدیل مختصات در یک سطح مبنای نگاشتی است یک به یک از مختصات در سیستم مختصات مرجع اول به سیستم مختصات مرجع دوم براساس یک سطح مبنای. ازین نوع تبدیل به طور گسترده‌ای برای ایجاد سیستم‌های تصویر به منظور تبدیل مختصات بیضوی به مختصات دو بعدی کارتزین استفاده می‌شود. تبدیل واحدهای اندازه گیری یا انتقال مبدأ سیستم مختصات انواع دیگری از این نوع تبدیل‌ها هستند. در این استاندارد، بین تبدیل مختصات در یک سطح مبنای (به شکل ۴ مراجعه شود) و تبدیل

مختصات بین دو سطح مبنا (به شکل ۵ مراجعه شود) تفاوت قائل می‌شویم . تبدیل مختصات در یک سطح مبناً تغییری را به سطح مبنا اعمال نمی‌کند ، زیرا توابع ریاضی تحلیلی بکاررفته در آنها درستی مبنای مقادیر مختصات را تغییر نمی‌دهند .

تبدیل مختصات در یک سطح مبنا شامل موارد زیر می‌باشد :

- سیستم تصویر نقشه ، که روشی است برای تبدیل مختصات بیضوی (بدون در نظر

گرفتن ارتفاع) به مختصات کارتزین دو بعدی، یا بالعکس .

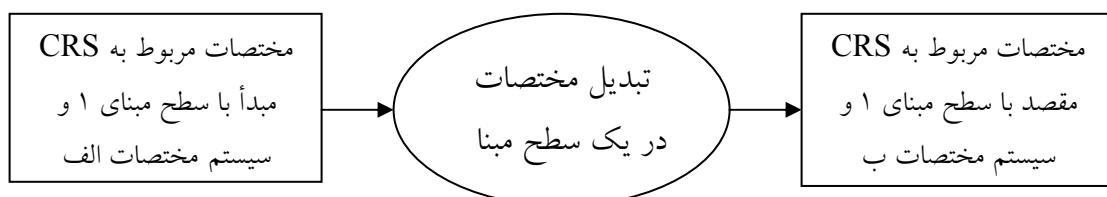
- تبدیل مختصات بیضوی (با در نظر گرفتن ارتفاع) به مختصات کارتزین سه بعدی، یا

بالعکس .

- تغییر واحد اندازه‌گیری از طریق اعمال ضریب (به عنوان مثال، ضریب تبدیل متر به

فوت) یا یک الگوریتم (به عنوان مثال، رادیان به درجه ، دقیقه و ثانیه)

- انتقال مبدأ صفحه برای ایجاد یک شبکه محلی

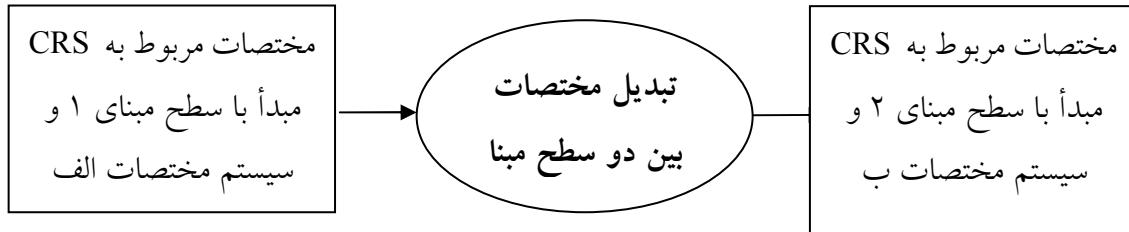

شکل ۴- تبدیل مختصات در یک سطح مبنا

سیستم تصویر، نوع خاصی از تبدیل در یک سطح مبنا است که سیستم مختصات بیضوی را به صفحه تبدیل می‌کند. برای تشریح مختصاتی که به یک سیستم مختصات تصویرشده تعلق دارند، تشریح عملیات مختصاتی اجباری است.

۴-۵-۳ تبدیل مختصات بین دو سطح مبنا

مختصات را می‌توان با تغییر سطح مبنای آنها تبدیل نمود. سیستم‌های مختصات باید از یک نوع باشند (بطورمثال، هر دو از نوع ژئودتیک یا کارتزین). یک تبدیل مختصات بین دو سطح مبنا از طریق روشی که دارای الگوریتم است، انجام می‌پذیرد. هر الگوریتم دارای مجموعه‌ای از پارامترها است. از آنجایی که مقادیر این پارامترها به طور تجربی حاصل می‌شوند، وابسته به اندازه‌گیری‌ها بوده و شامل خطاهای اندازه‌گیری هستند. اندازه‌گیری‌های مختلف، منجر به مجموعه پارامترهای مختلف برای تبدیل مختصات بین دو سطح مبنا می‌گردد.

شکل ۵ - تبدیل مختصات بین دو سطح مبنا

برای تشریح یک سیستم مختصات مرجع، نیازی به تشریح تبدیل مختصات بین دو سطح مبنا نیست . لیکن ، گاهی اوقات تشریح یک تبدیل مختصات بین دو سطح مبنا که قبلاً به مختصات اعمال شده ، یا تبدیل مزبور از آن سیستم به سیستم مختصات مرجع می‌تواند مفید باشد .

۴-۵-۶ الزامات تشریح عملیات مختصاتی

الزامات تشریح یک عملیات مختصاتی و واژه‌های مرتبط به آن باید مطابق با جداول ۹ و ۱۰ صورت گیرد . همچنین، در صورتی که سیستم مختصات از نوع تصویرشده باشد و مرجع سیستم مختصات مرجع یا مرجع سیستم مختصات هیچ‌کدام ارائه نشده باشند ، لازم است تشریح عملیات مختصاتی ارائه شده باشد .

جدول ۹- الزامات تشریح عملیات مختصاتی و واژه‌های مرتبط به آن

شرح	حداکثر و نوع	الزام	نوع داده	شناسه UML	نام مؤلفه
شناسه عملیات مختصاتی	۱	M	RS_Identifier	Coordinate OperationID	شناسه عملیات مختصاتی
منطقه‌ای که برای آن عملیات مختصاتی اعتبار دارد	۱	O	EX_Extent	ValidArea	منطقه اعتبار عملیات مختصاتی
کاربردی که برای آن عملیات مختصاتی اعتبار دارد	N	O	رشته کاراکتر	scope	دامنه کاربرد عملیات مختصاتی

شرح	حداکثر وقوع	الزام	نوع داده	شناسه UML	نام مؤلفه
شناسه سیستم مختصات مرجع مبدأ است. شرط ۲ (cd2): تبدیل مختصات بین دو سطح مبنا، اجباری است.	۱	C	RS_Identifier	source ID	شناسه سیستم مختصات مرجع مبدأ
شناسه سیستم مختصات مرجع مقصد (cd2)	۱	C	RS_Identifier	target ID	شناسه سیستم مختصات مرجع مقصد
نگارش عملیات مختصاتی بین سیستم مختصات مرجع مبدأ و سیستم مختصات مرجع مقصد (cd2).	۱	C	رشته کاراکتر	version	نگارش عملیات مختصاتی
نام الگوریتم استفاده شده برای عملیات مختصاتی مثال (درتبدیل مختصات بین دو سطح مبنا) : - مولدنسکی مختصر شده - تبدیل مشابه مثال (درتبدیل مختصات در یک	۱	C	رشته کاراکتر	methodName	نام روش عملیات مختصاتی

شرح	حداکثر وقوع	الزام	نوع داده	شناسه UML	نام مؤلفه
<p>سطح مبنا)</p> <p>- کارتزین به بیضوی</p> <p>-</p> <p>UniversalTransverseMercator</p> <p>or</p> <p>- مرکاتور</p> <p>- متشابه مخروطی لامبرت</p> <p>- هم مساحت آبرز</p> <p>- استرئوگرافیک</p> <p>- متر به فوت</p> <p>- رادیان به درجه</p> <p>شرط ۳ (cd3) :اجباری است،</p> <p>۱-اگر سیستم مختصات تصویرشده‌ای را تشریح می‌کند و مراجع سیستم مختصات مرجع، مرجع سیستم مختصات یا مرجع عملیات مختصاتی هیچ کدام ارائه نشده باشد.</p> <p>۲-اگر فقط یک تبدیل مختصات با یک سطح مبناً یا تبدیل مختصات</p>					

شرح	حداکثر وقوع	الزام	نوع داده	شناسه UML	نام مؤلفه
بین دو سطح مبنای را تشریح می‌کند.					
نام یا نامهای دیگر شناسه روش عملیات مختصاتی	N	O	رشته کاراکتر	methodNameAlias	نام مستعار روش عملیات مختصاتی
فرمول (های) بکاررفته در روش عملیات مختصاتی. ممکن است به صورت ارجاع انتشارات باشد .	۱	M	رشته کاراکتر	formula	فرمول یا فرمول های روش عملیات مختصاتی
تعداد پارامترهای مورد نیاز برای این روش عملیات مختصاتی	۱	M	عدد صحیح	numberOfParameters	تعداد پارامترهای روش عملیات مختصاتی
توضیحات یا اطلاعات در مورد روش عملیات مختصاتی . اغلب ارائه یک مثال مفید است . این می‌تواند یک پارامتر وابسته به زمان مانند epoch را تعریف نماید .	۱	O	رشته کاراکتر	remarks	نکات روش عملیات مختصاتی

توصیف پارامتر های عملیات مختصاتی به ترتیب پارامترهای عملیات مختصاتی در مجموعه داده خواهد بود.

هنگامی که چند پارامتر عملیات مختصاتی تشریح می‌شوند، لازم است که مؤلفه‌های هر پارامتر، مطابق جدول ۱۰، در یک بلوک داده در کنار هم آورده شوند. تعداد بلوک‌های داده برابر مقدار ذکر شده برای تعداد پارامترهای روش عملیات مختصاتی است.

جدول ۱۰- الزامات تشریح پارامترهای عملیات مختصاتی

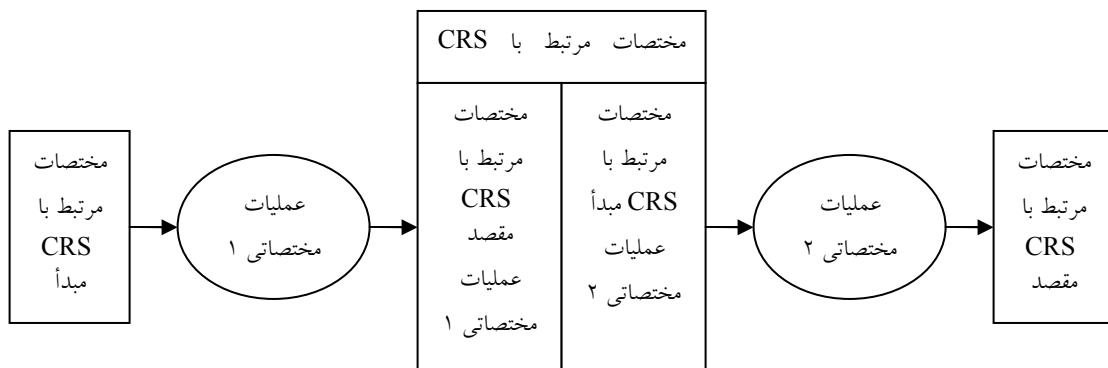
شرح	حداکثر وقوع	الزام	نوع داده	شناسه UML	نام مؤلفه
شناسه پارامتر عملیات مختصاتی که برای روش عملیات مختصاتی تعریف شده یا با آن بکار می‌رود. پارامترها با روش‌های عملیات مختصاتی مختلف تغییر می‌کنند. مثال (در تبدیل مختصات بین دو سطح مبنای): - انتقال درجهت X ژئوستريك - انتقال درجهت Y ژئوستريك - انتقال درجهت Z ژئوستريك	۱	M	رشته کاراکتر	name	نام پارامتر عملیات مختصاتی

شرح	حداکثر وقوع	الزام	نوع داده	شناسه UML	نام مؤلفه
مثال (در تبدیل مختصات در یک سطح مبنا) :					
- عرض ژئودتیک مبدأ					
- طول ژئودتیک مبدأ					
- ضریب مقیاس					
- شرقی کاذب					
- شمالی کاذب					
مقدار پارامتر عملیات مختصاتی	۱	M	Measu re	value	مقدار پارامتر عملیات مختصاتی
توضیحات ویا اطلاعات در مورد پارامتر عملیات مختصاتی	۱	۰	رشته کاراکتر	remark s	توضیحات پارامتر عملیات مختصاتی

۵-۵-۴ عملیات مختصاتی (زنگیروار)

تغییر مختصات از یک سیستم مختصات مرجع به سیستم مختصات مرجع دیگر ممکن است که در اثر چندین عملیات مختصاتی باشد که خود شامل یک یا چند تبدیل مختصات در یک سطح مبنا و/یا بین دو سطح مبنا باشد. این امر را "عملیات مختصاتی زنگیروار" گویند. در شکل ۶ عملیات مختصات دو

مرحله ای زنجیروار نشان داده شده است . محدودیتی برای حداقل مراحل عملیات مختصاتی وجود ندارد . هر مرحله یک عملیات مختصاتی است که به روش معمول تشریح می شود .

شکل ۶- عملیات مختصاتی زنجیروار

الزامات برای تشریح عملیات مختصاتی زنجیروار در جدول ۱۱ ارائه شده اند . عملیات مختصاتی منفرد مطابق با جدول ۹ و پارامترهای عملیات مختصاتی برای عملیات مختصاتی منفرد مطابق با جدول ۱۰ تشریح می شوند . ترتیب عملیات مختصاتی منفرد حائز اهمیت بوده و از ترتیب مراحل پیروی می کند . تعداد عملیات مختصاتی منفرد تشریح شده باید برابر با مقدار^{*} تعداد مراحل عملیات مختصاتی زنجیروار باشد .

جدول ۱۱- الزامات تشريع عملیات مختصاتی زنجیروار

شرح	حداکثر وقوع	الزا م	نوع داده	شناسه UML	نام مؤلفه
شناسه عملیات مختصاتی زنجیروار	۱	M	RS_Identi fier	Concat OP ID	شناسه عملیات مختصاتی زنجیروار
تعداد مراحل در عملیات مختصاتی زنجیروار	۱	M	عدد صحیح	numberOf Steps	تعداد مراحل عملیات مختصاتی زنجیروار
شناسه برای هر کدام از مراحل در این عملیات مختصاتی زنجیروار . ترتیب حائز اهمیت است و نمایانگر ترتیبی است که مراحل انجام خواهد شد. عدد ارائه شده باید با مقدار مؤلفه تعداد مراحل عملیات مختصاتی زنجیروار هماهنگی داشته باشد .	۱	M	Sequence <RS_Ident ifier>	step ID	ترتیب مراحل عملیات مختصاتی زنجیروار
منطقه ای که عملیات مختصاتی برای آن اعتبار دارد	۱	O	EX_Extent	validArea	منطقه اعتبار عملیات مختصاتی

شرح	حداکثر وقوع	الزا م	نوع داده	شناسه UML	نام مؤلفه
					زنجیروار
کاربردی که عملیات مختصاتی برای آن اعتباردارد.	N	O	رشته کاراکتر	scope	دامنه کاربرد عملیات مختصاتی زنجیروار
توضیحات یا اطلاعات در خصوص عملیات مختصاتی زنجیروار	۱	O	رشته کاراکتر	remarks	توضیحات عملیات مختصاتی زنجیروار

۶-۴ مراجع

توصیف صفات کلاس به دو روش توصیف مستقیم یا معرفی مرجع می‌تواند انجام پذیرد . توصیف مستقیم مطابق با جدول های ۲-۶ تا ۵-۶ انجام می‌پذیرد . مرجع با استفاده از مراجع شناسایی شده واقعیت پیدا می‌کند . مرجع کلاس در ISO/TS19103 توصیف می‌شود . الزامات برای توصیف شناسه ها در جدول ۱۲ آمده است .

جدول ۱۲- الزامات برای تشریع شناسه ها

شرح	حداکثر وقوع	الزام	نوع داده	شناسه UML	نام مؤلفه
نام یا شناسه کلاس یا اطلاعات نوصیفی	۱	M	رشته کاراکتر	identifier	شناسه
مرجع	۱	O	CI_Citation	citation	مرجع

الزامات برای تشریع یک مرجع در جدول ۱۳ آمده است.

جدول ۱۳- الزامات تشریع یک مرجع

شرح	حداکثر وقوع	الزام	نوع داده	شناسه UML	نام مؤلفه
نامی که تحت آن اطلاعات مرجع شناخته می شود. مثال: نام مؤلف یا مؤلفین منبع ، عنوان منبع نشریه	۱	M	رشته کاراکتر	title	عنوان مرجع
عنوان دیگر یا زیر عنوان منبع	N	O	رشته کاراکتر	alternativeTitle	عنوان دیگر مرجع
تاریخ منبع نشریه	۱	M	تاریخ	data	تاریخ مرجع
شماره نگارش	۱	O	رشته کاراکتر	edition	نگارش مرجع
تاریخ نگارش	۱	O	تاریخ	editionDate	تاریخ نگارش مرجع

شرح	حداکثر وقوع	الزام	نوع داده	شناسه UML	نام مؤلفه
محل انتشار، چاپخانه	N	O	رشته کاراکتر	identifier	شناسه مرجع
شكل شناسه	N	O	رشته کاراکتر	identifierType	نوع شناسه مرجع
مسئول تنظیم مرجع	N	O	CI- Responsible Party	citedResponsibleParty	مسئول مرجع
قالبی که داده تحت آن ارائه می‌شود	N	O	CI- Presentation Form Code	presentationFormCode	کد نحوه ارائه مرجع
نام سری منبع	۱	O	رشته کاراکتر	seriesName	نام سری مرجع
شماره نشریه ادواری	۱	O	رشته کاراکتر	issueId entification	شناسه انتشار مرجع
عنوان مشترک با شمول آن	۱	O	رشته کاراکتر	collectiveTitle	عنوان جمعی مرجع
صفحاتی از نشریه ادواری که مقاله در آن چاپ شده است .	۱	O	رشته کاراکتر	page	صفحه مراجع

شرح	حداکثر وقوع	الزام	نوع داده	شناسه UML	نام مؤلفه
شماره استاندارد بین‌المللی کتاب	۱	O	رشته کاراکتر	ISBN	شابک مرجع
شماره استاندارد بین‌المللی نشریه	۱	O	رشته کاراکتر	ISSN	شماره استاندارد بین‌المللی نشریه
توضیحات در خصوص منبع	۱	O	رشته کاراکتر	otherCitation Details	سایر جزئیات مرجع

اگر شناسه خود یک مرجع باشد و بخشی یا همه اطلاعات توصیفی اجباری را شرح می‌دهد، آنگاه اطلاعات توصیفی کلاس اختیاری خواهد بود.

۷-۶ درستی و دقیقت مختصات، عملیات مختصاتی و پارامترها

سیستم مختصات مرجع از نقطه نظر درستی آن بدون خطأ تعریف می‌شود. یک سیستم مختصات مرجع به صورت مختصات مجموعه نقاط مبنایی نمود پیدا می‌کند. درستی مرجع مکانی بستگی به درستی نمود سیستم مختصات مرجع و به همان اندازه به درستی تراکم بعدی مختصات دارد.

درستی تبدیل مختصات بین دو سطح مینا بستگی به درستی مشاهدات در هر دو سیستم مختصات مرجع دارد. تبدیل مختصات در یک سطح مینا تحت تأثیر خطاهای سیستم‌های اندازه‌گیری یا پارامترهای سطح مینا قرار نمی‌گیرد.

اطلاعات در مورد درستی مختصات و پارامترهای عملیات مختصاتی و دقت عملیات مختصاتی از نوع اطلاعات کیفی بوده و بایستی موافق با ISO 19114 I ارائه شود .

۸-۶ صفات برای توصیف یک سیستم مختصات مرجع

در این بند مؤلفه هایی که برای توصیف مجموعه داده های شامل سیستم های مختصات مرجع لازم است تا به الزامات این استاندارد بین‌المللی جوابگو باشد ، به طور خلاصه توضیح داده می‌شود .

در جدول ۱۴ صفات مورد نیاز برای عاری کردن مختصات از ابهام برای انواع متدائل سیستم های مختصات مرجع آورده شده اند . صفات اجباری با علامت \checkmark نشان داده شده اند . در بسیاری از حالات لازم است که نوع سیستم مختصات و سطح مبنا را قبل از متمایز کردن مجموعه صفات مربوطه شناسایی کنیم . رشتہ ای از فلوچارت های تصمیم گیری در پیوست C برای یاری استفاده کنندگان این استاندارد بین‌المللی ارائه شده است .

چنین اطلاعاتی ممکن است مستقیماً و یا به طور جزئی یا کلی از طریق یک یا چند مرجع از یک منبع بیرونی فراهم گردد . این مراجع لازم است با الزامات داده شده در ۱-۶ تا ۵ موافق باشد . بعضی از مراجع ممکن است شامل همه مؤلفه نباشند . در جایی که یک مرجع شامل چندین مؤلفه باشد استفاده کننده بایستی فقط به مؤلفه با بالاترین سطح موجود اشاره کند . مثلاً اگر یک مرجع شامل سطوح مبنای ژئودتیک و بیضوی های مربوط به آن باشد ، استفاده کننده فقط به مقوله سطح مبنای ژئودتیک به صورتی که اطلاعات بیضوی از طریق اطلاعات سطح مبنای ژئودتیک به دست می‌آید اشاره نماید . هرگونه مرجع بایستی شامل مؤلفه های اجباری برای هر کدام از مؤلفه های توصیف شده در جدول ۱۴ باشد .

جدول ۱۴- صفاتی که برای توصیف یک سیستم مختصات مرجع فراهم می‌شوند

H	$r\Omega\theta$ $r\Omega$	i j k i j k	$r\Omega\theta$ $r\Omega$	x y z	$h\lambda\varphi$ $\lambda\varphi$	N E		
نوع سطح مبنای								
قائم	مهندسی	مهندسی	مهندسی	ژئودتیک	ژئودتیک	ژئودتیک	ژئودتیک	نام مؤلفه
نوع سیستم مختصات								
ارتفاع مرتبه با ثقل	کروی قطبی	کارتزین	کروی قطبی	کارتزین	ژئودتیک	تصویر	الزام	
✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	M	شناسه سیستم مختصات مرجع
							O	نام مستعار سیستم مختصات مرجع
							O	منطقه اعتبار سیستم مختصات مرجع
							O	دامنه کاربرد سیستم مختصات مرجع
✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	M	شناسه سطح مبنای
							O	منطقه مستعار سطح مبنای

H	$r\Omega\theta$	i j k	$r\Omega\theta$	x y z	$h\lambda\varphi$	N E		
$r\Omega$	i j k		$r\Omega$		$\lambda\varphi$			
نوع سطح مبنای								
قائم	مهندسی	مهندسی	مهندسی	ژئودتیک	ژئودتیک	ژئودتیک	ژئودتیک	نام مؤلفه
نوع سیستم مختصات								
ارتفاع	کروی	کارتزین	کروی	کارتزین	کارتزین	ژئودتیک	تصویر	الزام
مرتبه با ثقل	قطبی		قطبی					
							O	نوع سطح مبنای
							O	نقطه مهار سطح مبنای
							O	زمان عینیت یافتن سطح مبنای
							O	منطقه اعتبار سطح مبنای
							O	دامنه کاربرد سطح مبنای
			✓	✓	✓	✓	M	شناسه نصف النهار مرجع
			✓	✓	✓	✓	M	طول نصف

H	$r\Omega\theta$	i j k	$r\Omega\theta$	x y z	$h\lambda\varphi$	N E		
$r\Omega$	i j k		$r\Omega$		$\lambda\varphi$			
نوع سطح بناء								
قائم	مهندسی	مهندسی	مهندسی	ژئودتیک	ژئودتیک	ژئودتیک	ژئودتیک	نام مؤلفه
نوع سیستم مختصات								
ارتفاع	کروی	کارتزین	کروی	کارتزین	ژئودتیک	تصویر		
مرتبه	قطبی		قطبی					
با ثقل								
								النهار مرجع گرینویچ
							O	توضیحات نصف النهار مرجع گرینویچ
			✓		✓	✓	M	شناسه بیضوی
							O	نام مستعار بیضوی
			✓		✓	✓	M	نصف طول اطول بیضوی
			✓		✓	✓	M	شكل بیضوی
			✓		✓	✓	cd1	معکوس فشرده‌گی بیضوی
							O	توضیحات بیضوی
✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	M	شناسه سیستم

H	$r\Omega\theta$	i j k	$r\Omega\theta$	x y z	$h\lambda\varphi$	N E		
$r\Omega$	i j k		$r\Omega$		$\lambda\varphi$			
نوع سطح مبنای								
قائم	مهندسی	مهندسی	مهندسی	ژئودتیک	ژئودتیک	ژئودتیک	ژئودتیک	نام مؤلفه
نوع سیستم مختصات								
ارتفاع مرتبه با ثقل	کروی قطبی	کارتزین	کروی قطبی	کارتزین	ژئودتیک	تصویر		الزام
								مختصات
✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	M	نوع سیستم مختصات
✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	M	بعد سیستم مختصات
							O	توضیحات سیستم مختصات
✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	M	نام محور سیستم مختصات (یادآوری)
✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	M	نام واحد محور سیستم مختصات (یادآوری)
✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	M	شناسه واحد محور سیستم مختصات

H	$r\Omega\theta$	i j k	$r\Omega\theta$	x y z	$h\lambda\varphi$	N E		
$r\Omega$	i j k		$r\Omega$		$\lambda\varphi$			
نوع سطح مبنای								
قائم	مهندسی	مهندسی	مهندسی	ژئودتیک	ژئودتیک	ژئودتیک	ژئودتیک	نام مؤلفه
نوع سیستم مختصات								
ارتفاع	کروی	کارتزین	کروی	کارتزین	کارتزین	ژئودتیک	تصویر	الزام
مرتبه	قطبی		قطبی					
با ثقل								
								(یادآوری)
						✓	M	شناسه عملیات مختصاتی
							O	منطقه اعتبار عملیات مختصاتی
							O	دامنه کاربرد عملیات مختصاتی
							cd2	شناسه سیستم مختصات مرجع مبدأ
							cd2	شناسه سیستم مختصات مرجع مقصد

H	$r\Omega\theta$	i j k	$r\Omega\theta$	x y z	$h\lambda\varphi$	N E		
$r\Omega$	i j k		$r\Omega$		$\lambda\varphi$			
نوع سطح مبنای								
قائم	مهندسی	مهندسی	مهندسی	ژئودتیک	ژئودتیک	ژئودتیک	ژئودتیک	نام مؤلفه
نوع سیستم مختصات								
ارتفاع	کروی	کارتزین	کروی	کارتزین	کارتزین	ژئودتیک	تصویر	الزام
مرتبه	قطبی		قطبی					
با ثقل								
							cd2	نگارش عملیات مختصاتی
						✓	cd3	نام روش عملیات مختصاتی
							O	نام مستعار روش عملیات مختصاتی
						✓	M	فرمول (های) روش عملیات مختصاتی
						✓	M	تعداد پارامترهای روش عملیات مختصاتی
							O	توضیحات روش

H	$r\Omega\theta$	i j k	$r\Omega\theta$	x y z	$h\lambda\varphi$	N E		
$r\Omega$	i j k		$r\Omega$		$\lambda\varphi$		نوع سطح مبنای	
قائم	مهندسی	مهندسی	مهندسی	ژئودتیک	ژئودتیک	ژئودتیک	ژئودتیک	نام مؤلفه
نوع سیستم مختصات								
ارتفاع	کروی	کارتزین	کروی	کارتزین	کارتزین	ژئودتیک	تصویر	الزام
مرتبه	قطبی		قطبی					
با نقل								
								عملیات مختصاتی
						✓	M	نام پارامتر عملیات مختصاتی
						✓	M	مقدار پارامتر عملیات مختصاتی
							O	توضیحات پارامتر عملیات مختصاتی

هر کدام از سه مؤلفه: نام محور سیستم مختصات، امتداد محور سیستم مختصات و شناسه واحد سیستم مختصات باید برای هر محور تکرار شوند.

یادآوری - این الزامات عملیات مختصاتی به شرح سیستم مختصات مرجع تصویرشده ارجاع می‌دهند.

شروط عبارتند از :

cd1 - در صورتی که شکل بیضوی باشد ، اجباری است .

cd2 - در صورتی که تبدیل مختصات بین دو سطح مبنا درنظر باشد ، اجباری است.

cd3 - اجباری است، اگر:

(۱) سیستم مختصات تصویرشده باشد و مرجع سیستم مختصات مرجع^۱، مرجع سیستم مختصات^۲ یا مرجع عملیات مختصاتی هیچ‌کدام ارائه نشده باشند .

(۲) فقط یک تبدیل مختصات در یک سطح مبنا یا تبدیل مختصات بین دو سطح مبنا مدنظر باشد .

پیوست الف

(الزامی)

انطباق

الف - ۱ کلاس الف : انطباق سیستم مختصات مرجع

الف - ۱-۱ مجموعه آزمون های نظری

برای بررسی توافق یک سیستم مختصات مرجع با این استاندارد، لازم است بررسی شود که الزامات بندهای الف - ۱ تا الف - ۵ برآورده شده باشند. به منظور بررسی انطباق شرح سیستم‌های مختصات مرجع، باید آنرا نسبت به مؤلفه‌های اجباری و مشروط (برای شروط درست^۱) که در ۶ - ۲ ، ۳ - ۶ ، ۴ - ۶ و ۸ - ۶ آمده اند آزمود. اگر نوع سیستم مختصات تصویرشده باشد، آزمون شامل مؤلفه‌های اجباری و اطلاعات توصیفی مؤلفه‌های مشروط (وقتی شرط درست باشد) بصورتی که در بند ۶ - ۵

الرام شده‌است خواهد بود.

الف - ۱-۲ شناسه آزمون : آزمون کامل بودن

الف) هدف آزمون : تعیین اینکه آیا همه مقوله‌ها و مؤلفه‌های مربوطه‌ای که اجباری هستند یا اینکه تحت شرایط قیدشده اجباری می‌باشند، در شرح مطالب آمده اند.

ب) روش آزمون : سیستم مختصات مرجع را بررسی نموده و اطمینان حاصل نماید که شرح آن شامل حداقل همه مؤلفه‌هایی باشد که در جدول ۱-۸ برای این نوع سیستم اجباری قید شده است.

در مورد سیستم‌های مختصات مرجع تصویرشده، مؤلفه‌های اجباری جداول ۹ و ۱۰ نیز باید منظور شده باشند.

پ) مرجع: بندهای ۶-۲ تا ۴-۶ و همچنین بند ۵-۶ برای سیستم‌های مختصات مرجع تصویر شده ت) نوع آزمون: اصلی

الف-۱-۳ شناسه آزمون: آزمون مداکثر وقوع

الف) هدف آزمون: حصول اطمینان از اینکه هیچ کدام از مؤلفه‌های سیستم مختصات مرجع بیش از تعداد دفعات مشخص شده در این استاندارد رخ نمی‌دهند.

ب) روش آزمون: سیستم مختصات مرجع مورد بحث را از نظر تعداد دفعات وقوع هر کدام از مقوله‌ها و مؤلفه‌های آن مورد بررسی قرار دهید تا اطمینان حاصل گردد که تعداد دفعات وقوع هیچ کدام بیش از اطلاعات توصیفی «حداکثر وقوع» قیدشده در بندهای ۶-۲ تا ۴-۶ نباشد. همچنین، در مورد سیستم‌های مختصات مرجع تصویرشده، بند ۶-۵ نیز مدنظر قرارگیرد.

پ) مرجع: بندهای ۶-۲ تا ۴-۶ و در مورد سیستم‌های مختصات مرجع تصویرشده، بند ۶-۵ نیز مدنظر قرارگیرد.

ت) نوع آزمون: اصلی

الف-۱-۴ شناسه آزمون: آزمون نوع داده

الف) هدف آزمون: تعیین اینکه هر کدام از سیستم‌های مختصات مرجع در مجموعه داده، از نوع داده‌های مشخص شده استفاده می‌کند.

ب) روش آزمون : نوع داده هر مؤلفه در شرح سیستم مختصات مرجع بررسی گردد تا اطمینان حاصل شود که با نوع داده مشخص شده در بند ۶-۴ تا ۶-۲ مطابقت دارد. همچنین، در مورد سیستم‌های مختصات مرجع تصویر شده، نوع داده مشخص شده در بند ۶-۵ نیز مدنظر قرارگیرند.

پ) مرجع : بند ۶-۴ تا ۶-۲ و همچنین، بند ۶-۵ در مورد سیستم‌های مختصات مرجع تصویرشده.

ت) نوع آزمون : اصلی

الف - ۵-۱ شناسه آزمون : واحد آزمون

الف) هدف آزمون : حصول اطمینان از اینکه واحدهای اندازه‌گیری مطابق با ISO 1000 هستند.

ب) روش آزمون : کنترل نمایید که همه واحدهای اندازه‌گیری مؤلفه‌ها مطابق با ISO 1000 باشند.

پ) مرجع : بند ۶-۴ تا ۶-۲ و همچنین، بند ۶-۵ در مورد سیستم‌های مختصات مرجع تصویرشده.

ت) نوع آزمون : اصلی

الف - ۶-۱ کلاس ب : انطباق عملیات مختصاتی

الف - ۶-۱-۱ مجموعه آزمون‌های نظری

برای بررسی اینکه آیا یک عملیات مختصاتی با این استاندارد مطابقت دارد، لازم است که الزامات قیدشده در الف - ۲-۲ تا الف - ۵-۲ را برآورده نماید.

الف - ۶-۱-۲ شناسه آزمون : آزمون کامل بودن

الف) هدف آزمون : تعیین اینکه آیا همه مقوله‌ها و مؤلفه‌های مربوطه‌ای که اجباری هستند یا اینکه تحت شرایط قیدشده اجباری می‌باشند در شرح مطالب آمده‌اند .

ب) روش آزمون : بررسی نمایید که شرح شامل همه مؤلفه‌های اجباری باشد که در جداول ۹ تا ۱۱ آمده‌اند .

پ) مرجع : بند ۶-۵

ت) نوع آزمون : اصلی

الف - ۳-۳ شناسه آزمون : آزمون حداکثر وقوع

الف) هدف آزمون : حصول اطمینان از اینکه هیچ کدام از مؤلفه‌های عملیات مختصاتی بیش از تعداد دفعات مشخص شده در این استاندارد رخ نمی‌دهند .

ب) روش آزمون : مجموعه داده‌های عملیات مختصاتی را از نظر تعداد دفعات وقوع هر کدام از مقوله‌ها و مؤلفه‌های آن مورد بررسی قرار دهید تا اطمینان حاصل گردد که تعداد دفعات وقوع هیچ کدام بیش از اطلاعات نوصیفی « حداکثر وقوع » قیدشده در جداول ۹ تا ۱۱ نباشد .

پ) مرجع : بند ۶-۵

ت) نوع آزمون : اصلی

الف - ۴-۳ شناسه آزمون : آزمون نوع داده

الف) هدف آزمون : تعیین اینکه هر کدام از مؤلفه‌های عملیات مختصاتی در مجموعه داده، از نوع داده‌های مشخص شده استفاده می‌کند .

ب) روش آزمون : نوع داده هر مؤلفه در شرح عملیات مختصاتی بررسی گردد تا اطمینان حاصل شود که با نوع داده مشخص شده در جداول ۹ تا ۱۱ مطابقت دارد .

پ) مرجع : بند ۶-۵

ت) نوع آزمون : اصلی

الف - ۴-۵ شناسه آزمون : واحد آزمون

الف) هدف آزمون : حصول اطمینان از اینکه واحدهای اندازه گیری مطابق ISO 1000 هستند .

ب) روش آزمون : کنترل نمایید که همه واحدهای اندازه گیری مؤلفه ها مطابق ISO 1000 باشند.

پ) مرجع : بند ۶-۵

ت) نوع آزمون : اصلی

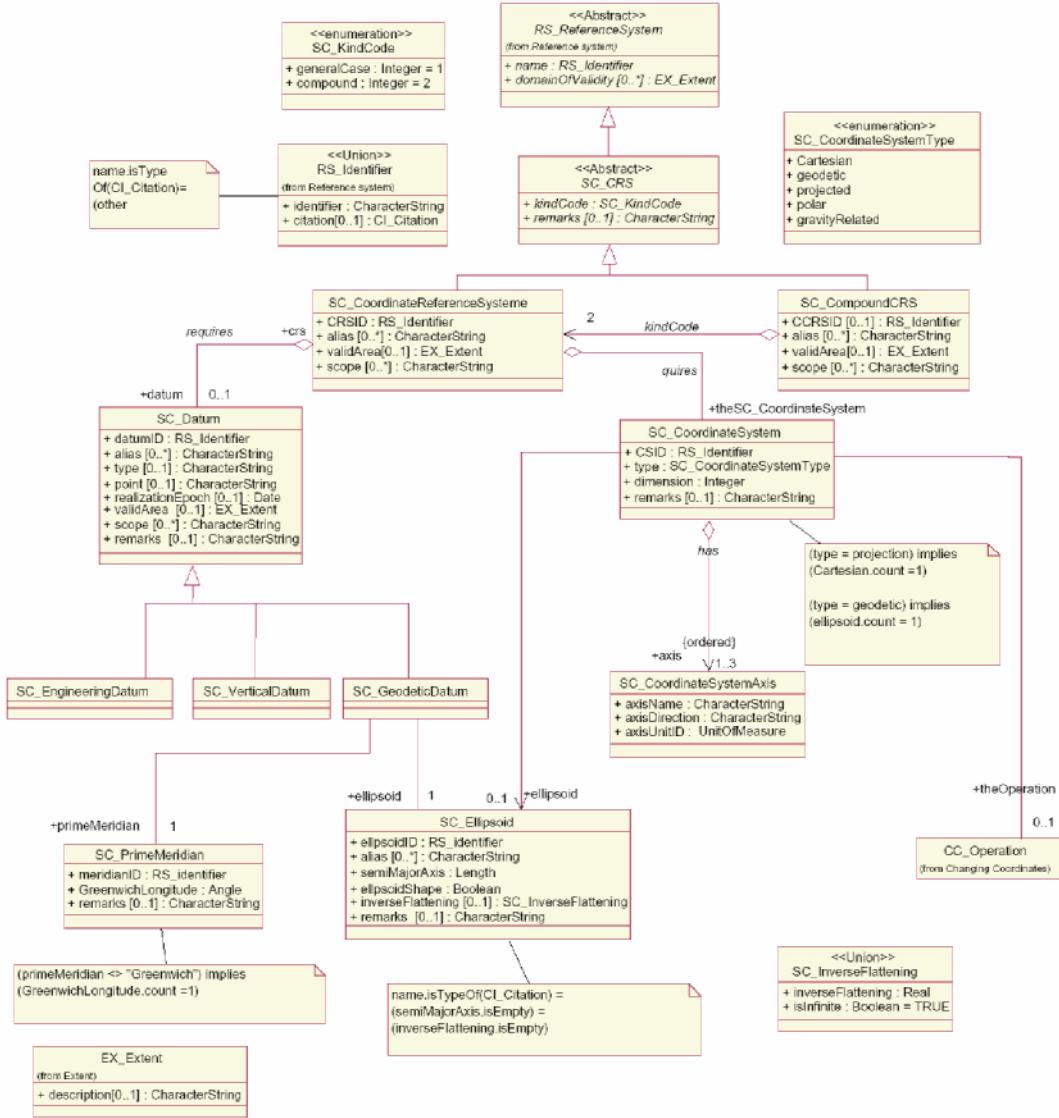
پیوست ب

(الزامی)

طرح وارههای زبان مدل سازی یکپارچه

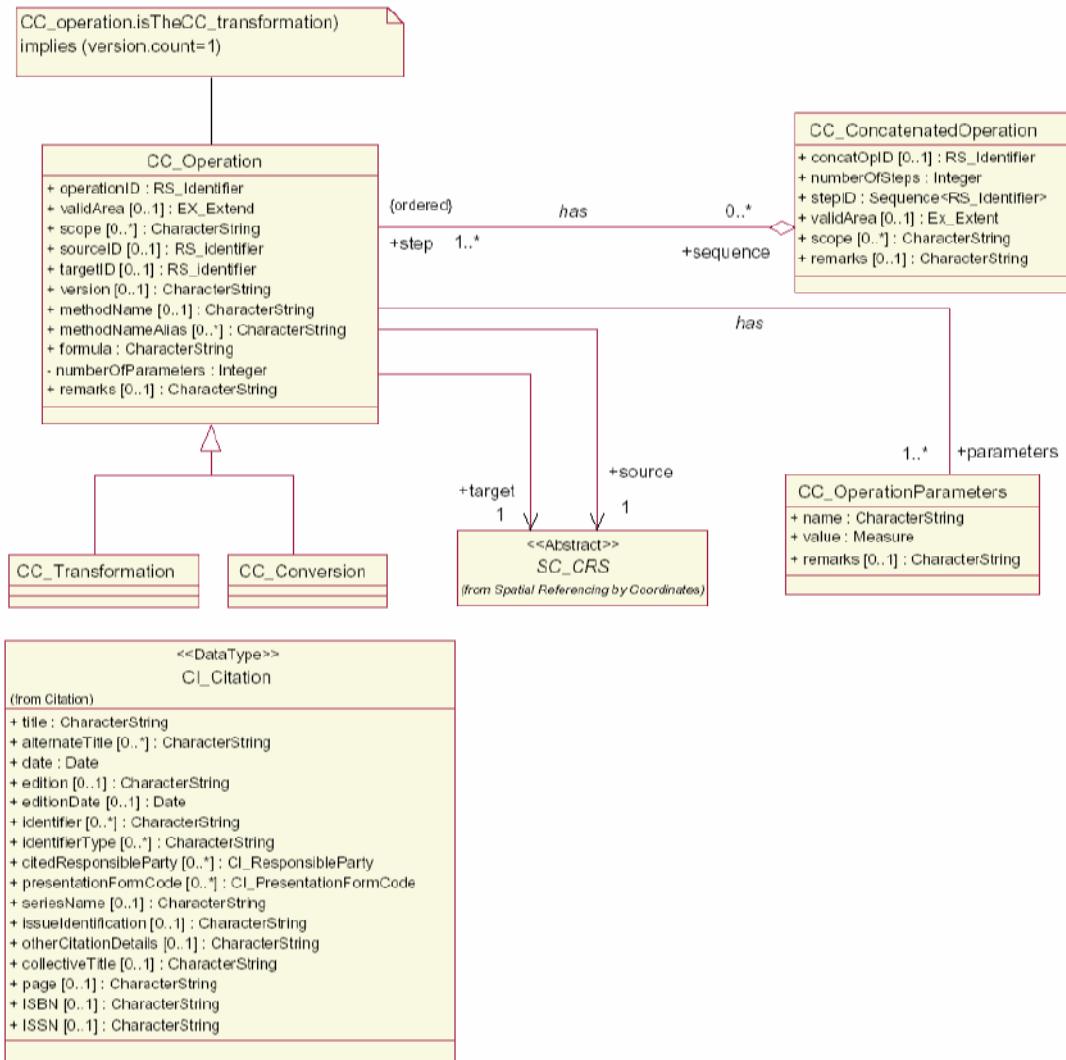
ب-۱ طرح واره زبان مدل سازی یکپارچه برای تشریع سیستم های مفتشات مرجع

(شکل صفحه بعد)

شکل ب-۱ طرح واره زبان مدل سازی یکپارچه برای تشریح سیستم های مختصات مرجع

ب-۲ طرح واره زبان مدل سازی یکپارچه برای تشریح عملیات مختصاتی

شکل ب-۲ طرح واره زبان مدل سازی یکپارچه برای تشریح عملیات مختصاتی

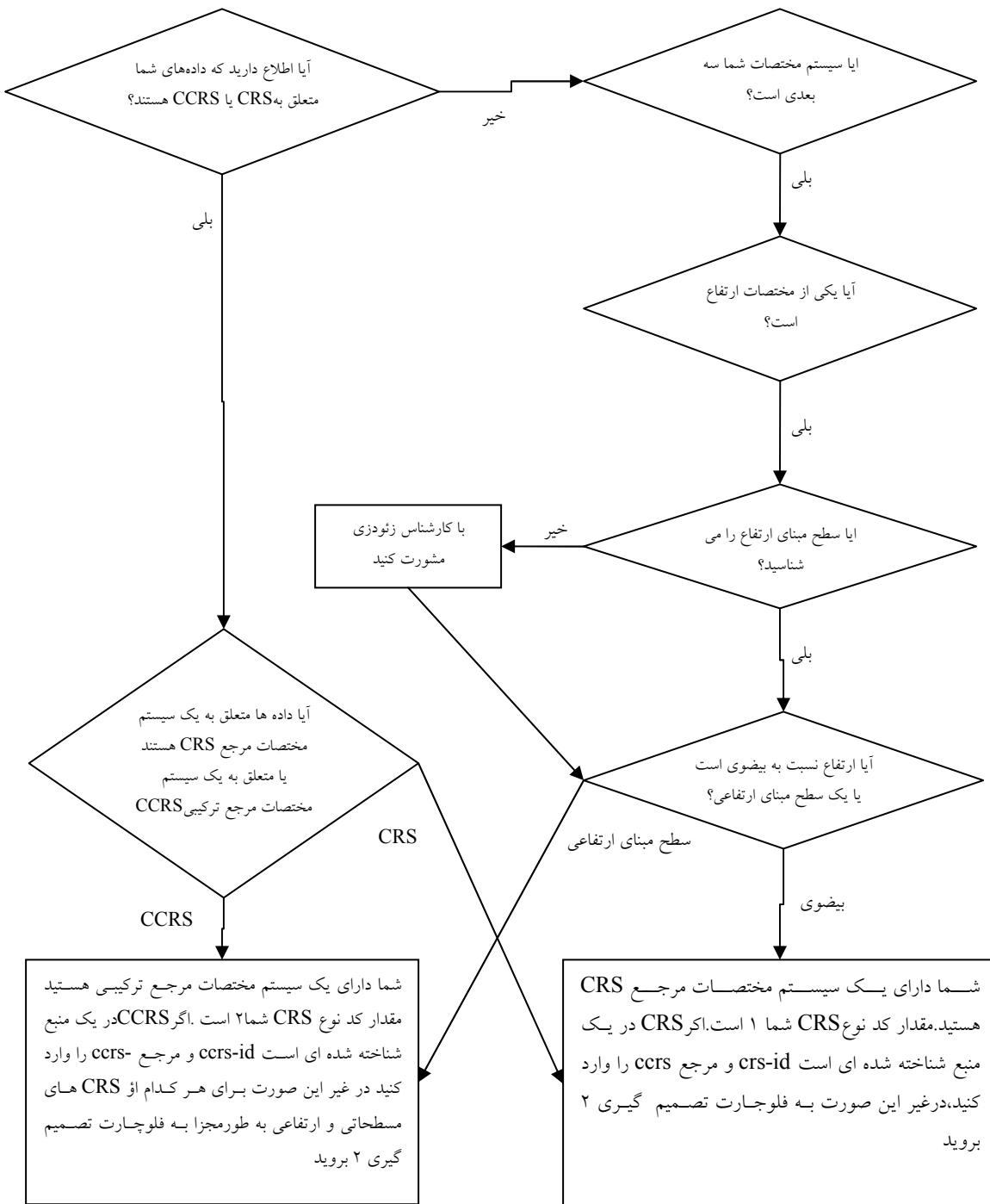
پیوست ب

(اطلاعاتی)

فلوچارت های تصمیم‌گیری

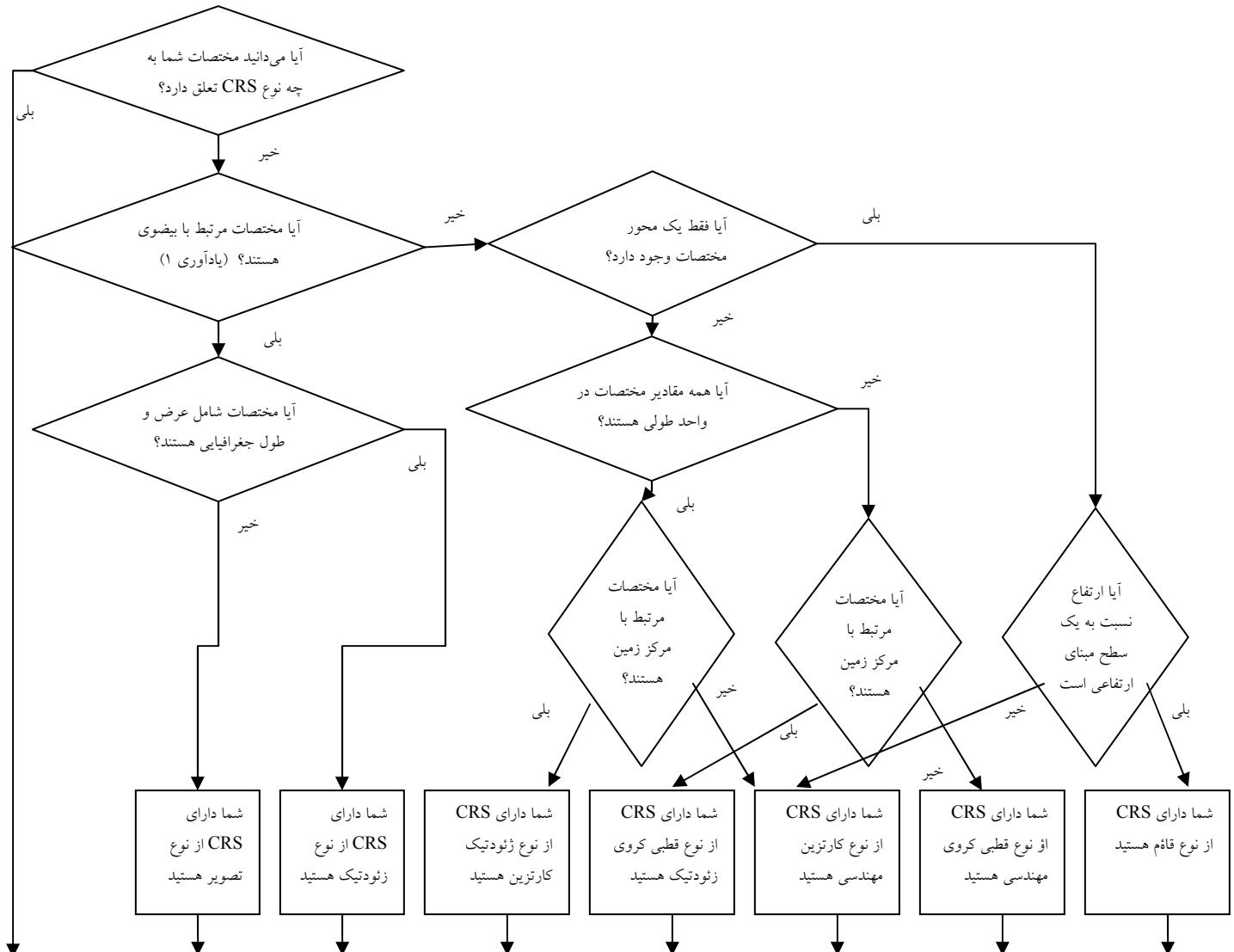
ب-۱ فلوچارت تصمیم‌گیری ۱ (نوع سیستم مختصات مرجع)

(شکل صفحه بعد)

شکل پ-۱ فلوچارت تصمیم گیری - نوع سیستم مختصات مرجع

پ-۲ فلوچارت تصمیم گیری ۲ (نوع سیستم مختصات مرجع)

	EN	$\varphi\lambda.h$ $\varphi\lambda$	X,Y,Z	$R\Omega\theta$ $R\Omega$	ijk ij	$R\Omega\theta$ $R\Omega$	H
نوع سطح مبنای	ژئودتیک	ژئودتیک	ژئودتیک	ژئودتیک	مهندسی	مهندسی	قائم
نوع سیستم مختصات	تصویر	ژئودتیک	کارترین	قطبی کروی	کارترین	قطبی کروی	ارتفاع مرتبط با نقل

یادآوری ۱ : شامل مختصات تصویر مانند مختصات UTM می‌باشد.

شکل پ-۲ فلوچارت تصمیم گیری ۲ نوع سیستم مختصات مرجع

پیوست ت

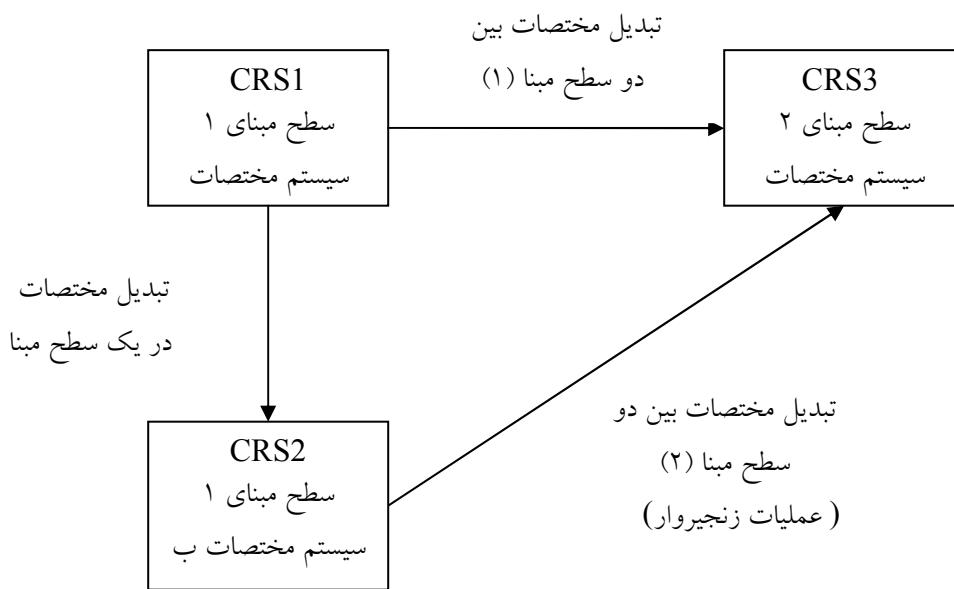
(اطلاعاتی)

روابط ژئودتیک

ت-۱ سیستم مختصات مرجع - تبدیل مختصات در یک سطح مبنای و بین دو سطح مبنای

شکل ت-۱ سه سیستم مختصات مرجع مختلف را نشان می‌دهد:

- سیستم مختصات مرجع ۱ (سطح مبنای ۱، سیستم مختصات الف)
- سیستم مختصات مرجع ۲ (سطح مبنای ۱، سیستم مختصات ب)
- سیستم مختصات مرجع ۳ (سطح مبنای ۲، سیستم مختصات الف)

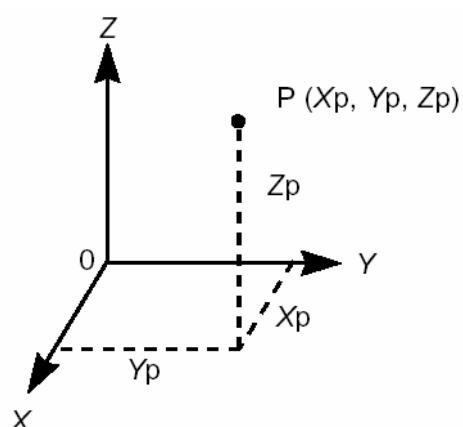

شکل ت-۱ تبدیل مختصات در یک سطح مبنای و بین دو سطح مبنای

تبدیل مختصات در یک سطح مبنا برای تغییراز سیستم مختصات مرجع ۱ به سیستم مختصات مرجع ، که هردو براساس سطح مبانی ۱ هستند می‌باشد. یک تبدیل مختصات بین دو سطح مبنا برای تغییراز سیستم مختصات مرجع ۱ به سیستم مختصات مرجع ۳ ، که هردو از یک سیستم مختصات استفاده کرده اما براساس سطوح مبانی متفاوتی هستند می‌باشد. تبدیل مختصات دیگری بین دو سطح مبنا بطور مستقیم برای تغییر مقادیر از سیستم مختصات مرجع ۲ به سیستم مختصات مرجع ۳ ، که باز براساس سطوح مبانی متفاوتی هستند می‌باشد. همچنین ، تغییر از سیستم مختصات مرجع ۲ به سیستم مختصات مرجع ۳ به عنوان عملیات مختصاتی زنجیروار شامل تبدیل مختصات در یک سطح مبنا بعلاوه تبدیل مختصات بین دو سطح مبنا (۲) می‌تواند تشریح شود.

ت-۲ تبدیل مختصات در یک سطح مبنا - (ابطه بین مختصات بیضوی و کارتزین)

برای تعیین موقعیت یک نقطه در فضا، به یک سیستم مختصات مرجع سه بعدی نیاز است . هر سیستم مرجع را می‌توان به سیستم های مختصات منحنی الخط بیشماری تصویر نمود . سیستم های مختصات روابط مرتبی بین نقاط فیزیکی در فضا و اعداد حقیقی (مختصات) برقرار می‌کنند .

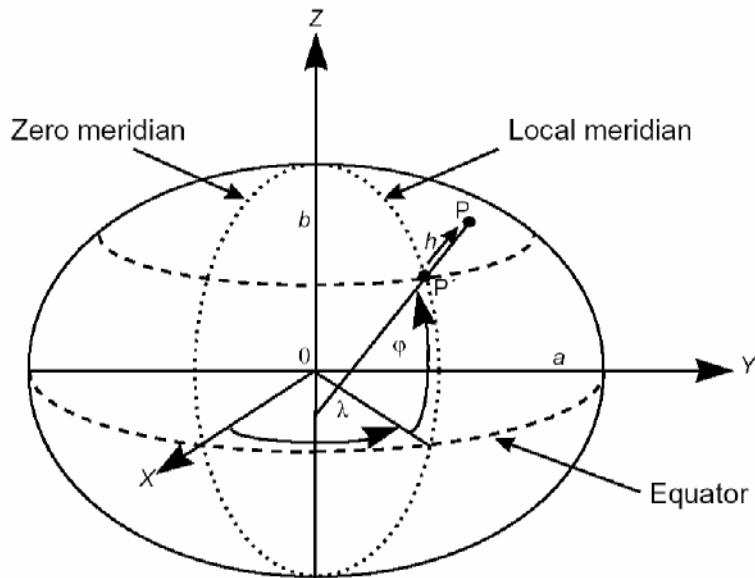

شکل ت-۲ مختصات کارتزین

در ژئودزی سه بعدی مدرن از سیستم مختصات کارتزین سه بعدی برای کارهایی در ابعاد جهانی استفاده می‌شود. این سیستم توسط سه محور مختصات متعامد که تشکیل دهنده یک سیستم دست راستی هستند، تعریف می‌شود. سه محور مختصات x, y, z هم‌دیگر را در مبدأ سیستم مختصات قطع می‌کنند، به شکل ت-۲ مراجعه شود.

خطوط مختصات در سیستم مختصات بیضوی خطوط منحنی الخط هستند، به شکل ت-۳ مراجعه شود. این خطوط به نام مدارات با عرض ثابت (ϕ) و نصف النهارات با طول ثابت (λ) نامیده می‌شوند.

وقتی که بیضوی به شکل زمین مربوط می‌شود، مختصات بیضوی را مختصات ژئودتیک می‌نامند. از قدیم، در کنار مختصات ژئودتیک، مختصات عرض نجومی و طول نجومی وجود داشته‌اند. مختصات جغرافیایی واژه‌ای است که شامل مختصات عرض نجومی، طول نجومی، عرض ژئودتیک و طول ژئودتیک می‌باشد. از آنجایی که مشاهدات ماهواره‌ای جایگزین مشاهدات نجومی شده‌اند، امروزه، در بسیاری از موارد، واژه مختصات جغرافیایی به معنی مختصات ژئودتیک بکار می‌رود.

راهنما :

نصف النهار مرجع

نصف النهار محلی

استوا

شکل ت-۳- مختصات کارتزین و مختصات بیضوی

اگر مبدأ یک سیستم مختصات کارتزین دست راستی منطبق بر مرکز بیضوی باشد، محور z کارتزین منطبق بر محور دوران بیضوی گردد و جهت مثبت محور x از نقطه $\varphi=0$ و $\lambda=0$ عبور کند، آنگاه فرمول

زیر مختصات بیضوی را به مختصات کارتزین ژئوستراتیک تبدیل می‌کند:

$$\begin{bmatrix} x \\ y \\ z \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} [N+h]\cos\varphi\cos\lambda \\ [N+h]\cos\varphi\sin\lambda \\ [N(1-e^2)+h]\sin\varphi \end{bmatrix}$$

که در آن N شعاع انحنای قائم اولیه (عمود بر نصف النهار)

$$N = a(1 - e^2 \sin^2 \varphi)^{-\frac{1}{2}}$$

و e خروج از مرکزیت عددی اول بیضوی

$$f = \frac{a-b}{a} \quad \text{فشردگی بیضوی می‌باشد.} \quad e = (2f - f^2)^{\frac{1}{2}}$$

روش زیر مختصات کارتزین ژئوستراتیک را به مختصات بیضوی تبدیل می‌کند :

$$\lambda = \arctan \frac{y}{x}$$

(اگر x منفی باشد آنگاه λ در خارج از محدوده $90^\circ - 90^\circ +$ می‌باشد .)

$$\varphi_0 = \arctan \frac{z}{(1 - e^2)(x^2 + y^2)^{\frac{1}{2}}}$$

برای حل φ و h از طریق تکرار با استفاده از فرمول :

$$N_i = a(1 - e^2 \sin^2 \varphi_{i-1})^{-\frac{1}{2}}$$

$$|\varphi| \geq 45^\circ \quad h_i = \frac{z}{\sin \varphi_{i-1}} - (1 - e^2)N_i \quad \text{و} \quad |\varphi| < 45^\circ \quad h_i = \frac{(x^2 + y^2)^{\frac{1}{2}}}{\cos \varphi_{i-1}} - N_i$$

$$\varphi_i = \arctan \left[\frac{z}{(x^2 + y^2)^{\frac{1}{2}}} \cdot \frac{1}{1 - \frac{e^2 N_i}{N_i + h_i}} \right]$$

ت-۳ تبدیل بین دو سطح مبدأ

به طور کلی پارامتر های تبدیل مختصات بین دو سطح مبدأ از مختصات مجموعه نقاطی که در هر دو سیستم مختصات معلوم هستند، تعیین می‌شوند. به طور معمول این پارامترها تقریبی هستند و ممکن است فقط در یک ناحیه خاص معتبر باشند.

از کاربردی‌ترین تبدیل‌ها بین دو سطح مبدأ، تبدیل‌های مشابه هستند که دو سیستم مختصات مرجع فقط در موقعیت و توجیه در فضا و در مقیاس با هم تفاوت دارند.

تبدیل مختصات مشابه از نوع تبدیل‌های متشابه^۱ است. این تبدیل هم بر مختصات کارتزین و هم بر مختصات بیضوی قابل اعمال است.

اگر چه بعضی از تبدیل‌های مختصات مشابه از سطح مبدأ S به سطح مبدأ T فقط از سه پارامتر (T₁, T₂, T₃) استفاده می‌کنند، فرمول عمومی هفت پارامتری به شکل زیر است:

$$\begin{bmatrix} x \\ y \\ z \end{bmatrix}_{(T)} = \begin{bmatrix} x \\ y \\ z \end{bmatrix}_{(S)} + \begin{bmatrix} T_1 \\ T_2 \\ T_3 \end{bmatrix} + \begin{bmatrix} 0 & -R_3 & R_2 \\ R_3 & 0 & -R_1 \\ -R_2 & R_1 & 0 \end{bmatrix} \begin{bmatrix} x \\ y \\ z \end{bmatrix}_{(S)} + D \begin{bmatrix} x \\ y \\ z \end{bmatrix}_{(S)} = \begin{bmatrix} T_1 \\ T_2 \\ T_3 \end{bmatrix} + \begin{bmatrix} 1+D & -R_3 & R_2 \\ R_3 & 1+D & -R_1 \\ -R_2 & R_1 & 1+D \end{bmatrix} \begin{bmatrix} x \\ y \\ z \end{bmatrix}_{(S)}$$

از آنجایی که معادله ترانسفورماسیون مختصات از تقریب فرمول دقیق به دست می‌آید، دوران‌های (R₁, R₂, R₃) بایستی کوچک باشند.

مقادیر سه انتقال T₁, T₂, T₃ در امتداد محورهای مختصات x,y,z، سه دوران R₁, R₂, R₃ و تصحیح مقیاس D با حداقل کردن باقیمانده‌های بین مختصات نقاط متناظر در سیستم‌های مختصات مرجع مبدأ (S) و مقصد (T) به دست می‌آیند. منظور از نقاط متناظر یکی بودن آنها در مکان و زمان

می‌باشد . در داخل تبدیل مشابه از حرکات نقاط صرف نظر می‌گردد . این حرکات در انحراف باقیمانده‌ها بعد از سرشکنی نمایان می‌شوند و رابطه مختصات کارترین استفاده شده در تبدیل مختصات به مختصات بیضوی توسط فرمول‌های نوشته شده در بند ت-۲ بیان شده است .
انتقال طول جغرافیایی حالت خاصی از تبدیل مختصات بین دو سطح مبنا است . این حالت خاص زمانی رخ می‌دهد که سطوح مبنا فقط در نصف النهار مرجع با هم اختلاف دارند . به عنوان مثال، می‌توان از انتقال طول جغرافیایی بین دو سطح مبنای Carthage با نصف النهارهای مرجع پاریس و گرینویچ نام برد .

ت-۴ تبدیل مختصات در یک سطح مبنا - تصویر نقشه

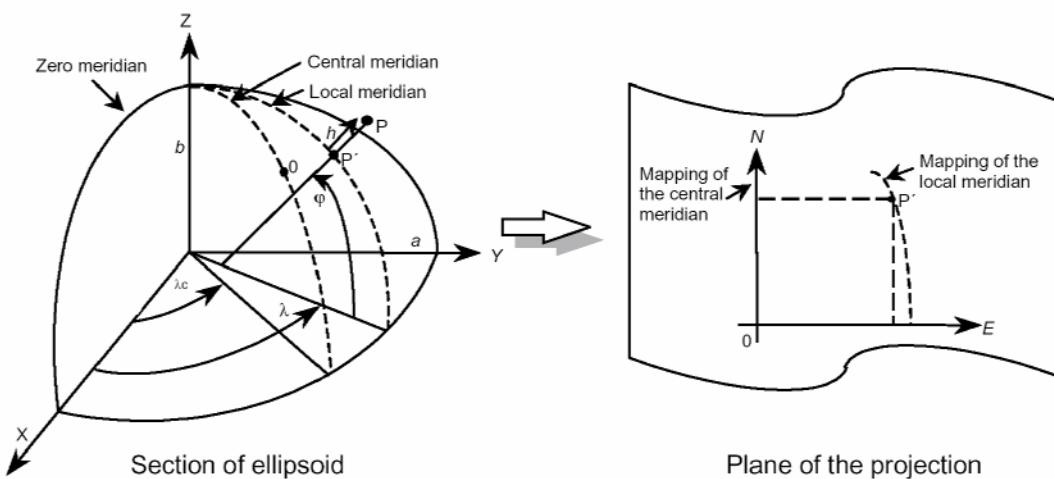
مختصات ژئودتیک (h_{λφ}) به سطح خمیده بیضوی اشاره می‌کنند . برای مقاصد نقشه‌برداری، عمل تصویرکردن می‌تواند به روش‌های مختلفی صورت گیرد (به شکل ت-۴ مراجعه شود) . سطوح با انحنای مضاعف همیشه هنگام تصویر شدن دچار اعوجاج خواهند شد . تصویرکردن بیضوی یا کره بر روی صفحه می‌تواند متشابه (کانفورمال) یا هم مساحت باشد . در این صورت تصویر هم فاصله که در آن مقیاس در تمامی جهات یکسان است ، امکان پذیر نمی‌باشد . تصویر نقشه در واقع یک تصویر ریاضی است از یک بیضوی یا بخشی از آن بر روی صفحه . یک تصویر دارای نقطه مرجعی است که مبدأ تصویر برای منطقه تصویر شده نام دارد . این نقطه مبدأ «O» برای چارچوب مرجع در صفحه است .

به زبان ریاضی ، اگر نقطه P با مختصات جغرافیایی (λ, φ) آن بر روی بیضوی و با مختصات کارتزین (N, E) آن در یک چارچوب مرجع متعامد (O, N, E) این صفحه مشخص گردد، تصویر نقشه با دوتابع f و g به صورت زیر تعریف می‌گردد :

$$N = f(\varphi, \lambda)$$

$$E = g(\varphi, \lambda)$$

و می‌توان نتیجه گرفت که هر نقطه P در فضا را می‌توان با مختصات سه بعدی (N, E, h) بر اساس یک سطح مبنای و یک تصویر نقشه نمایش داد .

راهنمای :

- ۱ نصف النهار مرجع
- ۲ نصف النهار مرکزی
- ۳ نصف النهار محلی
- ۴ تصویر نصف النهار مرکزی
- ۵ تصویر نصف النهار محلی

شكل ت-۴ سیستم تصویر

N را مختصات شمالی و E را مختصات شرقی در نظر می‌گیریم که فقط مستقیماً برای سیستم تصویر معمولی یا ترانسسورس در دسترس هستند. در حالت خاص یک سیستم تصویر مایل، مختصات صفحه ای اولیه (y, x) را داریم که با دوران به (N, E) مربوط می‌شوند.

ت-۵ ژئوتید و ارتفاعات

میدان ثقل زمین از طریق پتانسیل ثقل W آن که شامل هر دو اثرات جاذبی و جانب مرکزی است بیان می‌شود. بردار ثقل با استفاده از $\vec{g} = \text{grad}W$ تعریف می‌شود. قدر مطلق g ، ثقل زمین یعنی g است و امتدادهای کروی آن φ (عرض نجومی) و λ (طول نجومی) مختصات نجومی نسبت به سیستم مرجع زمینی قراردادی (CTS) می‌باشند.

ژئوتید سطح هم پتانسیل میدان ثقل زمین است که در ابعاد جهانی سطح متوسط آبهای آزاد را تقریب می‌زند. بر عمل، عبارت «تقریب نزدیک سطح متوسط آبهای آزاد» این امکان را می‌دهد که سطوح هم پتانسیل مختلف با اختلافات ناچیزی به عنوان مدل‌های ژئوتید در نظر بگیریم.

به علت پدیده‌های ژئوفیزیکی متعدد نمی‌توان ژئوتید را یک بیضوی در نظر گرفت. نمی‌توان آن را با بیان ساده ریاضی ارائه نمود.

اگر عدد پتانسیل Cp را به عنوان اختلاف پتانسیل ثقل بین ژئوتید و سطح هم پتانسیل گذرنده از نقطه P در نظر بگیریم، در این صورت:

$$Cp = W_{\text{geoid}} - W_p$$

که در آن Cp بر حسب متر مربع بر ثانیه مربع بیان می‌شود.

ارتفاع، عددی است که فاصله بین نقطه‌ای مانند P و سطح مرجع افقی را بیان می‌کند . به شکل ت-۵ مراجعه شود . در تعریف ارتفاع بیضوی h سطح مرجع یک بیضوی است . سیستم‌های اطلاعات مکانی در ابعاد قاره‌ای، از ژئوئید به عنوان سطح مرجع استفاده می‌کنند. به طور دقیق‌تر ، ارتفاعات با استفاده از عدد ژئوپتانسیل C p متناظر با سه گزینه زیر تعریف می‌شوند :

- ارتفاع اورتومتریک $H_o = \frac{Cp}{\bar{g}}$ که در آن \bar{g} مقدار متوسط ثقل در امتداد خط شاقول میدان ثقل زمین بین نقطه و ژئوئید است ؟

- ارتفاع نرمال $H_n = \frac{Cp}{\bar{\gamma}}$ که در آن $\bar{\gamma}$ مقدار متوسط ثقل در امتداد خط شاقول میدان ثقل نرمال بین

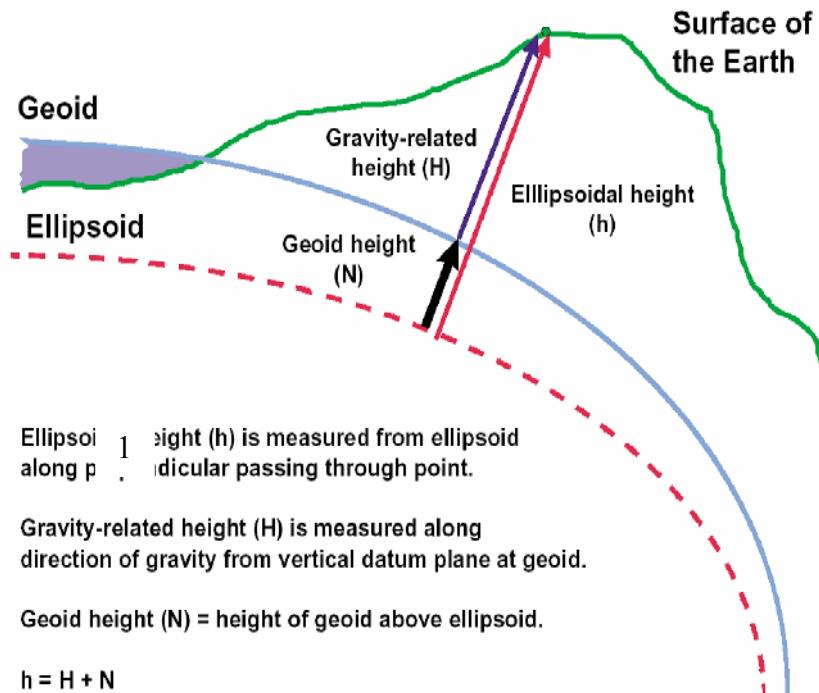
بیضوی و نقطه است، که در آن پتانسیل نرمال برابر با پتانسیل واقعی در نقطه مورد محاسبه است .

ارتفاع دینامیکی $H_d = \frac{Cp}{g_0}$ که در آن g_0 مقدار ثقل دلخواهی است که به توافق انتخاب شده است.

می‌تواند مقدار ثقل نرمال در یک عرض استاندارد باشد (به طور کلی عرض^۰ ۴۵ یا عرض متوسط منطقه نقشه‌برداری) . ارتفاع دینامیک ارتباط نزدیکی با عدد ژئوپتانسیل دارد .

ارتفاعات اورتومتریک و نرمال از نوع ارتفاعات مرتبط با ثقل زمین هستند .

یادآوری - در بعضی کشورها که در آنها داده‌های ثقل به اندازه کافی در دسترس نیستند، از ارتفاع اورتومتریک نرمال به عنوان تقریبی از ارتفاع اورتومتریک استفاده می‌شود .

راهنما :

۱- ژئوئید

۲- بیضوی

۳- سطح زمین

ارتفاع بیضوی . اندازه گیری شده از سطح بیضوی در امتداد عمود بر گذرنده از نقطه N $h = H + N$

ارتفاع مرتبط با ثقل . اندازه گیری شده در امتداد ثقل از سطح مبنای ارتفاعی در ژئوئید H

شکل ت-۵ ارتفاعات بیضوی و مرتبط با ثقل

پیوست ث

(اطلاعات)

مثال‌ها

مثال‌های متعددی در زیر برای بیان چگونگی بکارگیری این استاندارد در تعریف یک سیستم مختصات مرجع که مختصات به آن ارجاع داده می‌شوند ارائه می‌گردد. حداقل داده‌هایی که به منظور انطباق لازم می‌باشند به صورت bold نشان داده می‌شوند.

مثال‌های زیر ارائه شده اند:

- ث-۱: سیستم مختصات مرجع تصویرشده با همه مقادیر اطلاعات توصیفی مورد لزوم، ذکر شده.
- ث-۲: سیستم مختصات مرجع با همه داده‌های تعریف کننده آن که به طور کامل ارائه شده اند.
- ث-۳: سیستم مختصات مرجع ژئودتیک سه بعدی (عرض و طول ژئودتیک و ارتفاع بیضوی)
- ث-۴: سیستم مختصات مرجع ژئوستتریک سه بعدی (x,y,z)
- ث-۵: سیستم مختصات مرجع مرکب که از عرض و طول ژئودتیک و ارتفاع مرتبط با ثقل استفاده می‌کند. شرح سطح مبنای سیستم مختصات مرجع مسطحاتی به مرجع دیگری ارجاع داده شده ولی سیستم مختصات مسطحاتی و سیستم مختصات مرجع ارتفاعی به طور کامل تشریح شده‌اند.
- ث-۶: تبدیل مختصات بین دو سطح مبنای
- ث-۷: سیستم مختصات مرجع ترکیبی که از مختصات کارتزین x,y,z و ارتفاع مرتبط با ثقل استفاده می‌کند. سیستم مختصات مرجع ترکیبی به طور کامل تشریح شده‌است.
- ث-۸: مدل ارتفاع ژئوتید که با عملیات مختصاتی تشریح شده‌است.

ث-۹: ایجاد یک مدل سه‌بعدی از دو تصویر پوشش دار به عنوان نموده‌ای از عملیات مختصاتی زنجیروار.

مثال ث-۱ سیستم مختصات مرجع تصویرشده با همه مقادیر اطلاعات توصیفی مورد لزوم ذکر شده در مرجع.

نام مؤلفه	کد نوع سیستم مختصات مرجع	ورودی	ملاحظات
کد نوع سیستم مختصات مرجع	۱		این یک سیستم مختصات مرجع منفرد است
شناسه سیستم مختصات مرجع	26734		کد سیستم مذبور در مرجع می‌باشد
عنوان مرجع سیستم مختصات مرجع	EPSGv 4.0		در این مرجع همه اطلاعات مربوط به سطح مبنا، سیستم مختصات و تبدیل مختصات در یک سطح مبنا، برای این سیستم مختصات مرجع تعریف می‌شود
تاریخ مرجع سیستم مختصات مرجع	1998		
نام مستعار سیستم مختصات مرجع	NAD27/Alaska zone 4		این نام سیستم در مرجع EPSG است. ارائه این بخش اجباری نیست، ولی نام سیستم مختصات مرجع را به شکلی شناخته شده ارائه می‌دهد و به عنوان کترلی برای صحت شناسه سیستم مختصات مرجع عمل می‌کند

مثال ث-۴ سیستم مختصات مرجع با همه داده‌های تعریف کننده آن که به طور کامل ارائه شده اند

نام مؤلفه	کد نوع سیستم مختصات مرجع	ورودی	ملاحظات
شناسه سیستم مختصات مرجع	۱		این حالت عام یک سیستم مختصات مرجع است
شناسه سطح مبنا	NAD27	NAD27/Alaska Zone 4	
نام مستعار سطح مبنا	سطح مبنای آمریکای شمالی مربوط به سال ۱۹۲۷		این بند اختیاری است
نوع سطح مبنا	ژئودتیک		این بند اختیاری است
نقطه مهار سطح مبنا	Meades Ranch		این بند اختیاری است
توضیحات در خصوص سطح مبنا	برای تعریف این سطح مبنا به مدارک NGS مراجعه نمایید		این بند اختیاری است
شناسه نصف النهار مرجع	گرینویچ		از آنجایی که مقدار این اطلاعات توصیفی «گرینویچ» است بنابراین، ارائه این اطلاعات ضرورتی ندارد.
طول نصف النهار مرجع گرینویچ	صفر درجه		از آنجایی که مقدار اطلاعات توصیفی شناسه نصف النهار مرجع «گرینویچ» است، بنابراین ارائه اطلاعات در مورد طول نصف النهار مرجع گرینویچ ضرورتی ندارد.

نام مؤلفه	ورودی	ملاحظات
شناسه بیضوی	Clarke 1866	
نصف قطر اطول بیضوی	6378206.4 m	
شکل بیضوی	بلی	
عکس فشردگی بیضوی	294.9786982	
شناسه سیستم مختصات	ترانسورس مرکاتور	
نوع سیستم مختصات	تصویر شده	
بعد سیستم مختصات	دوبعدی	
نام محور سیستم مختصات	N	
امتداد محور سیستم مختصات	شمال	
شناسه واحد محور سیستم مختصات	فوت نقشه برداری ایالات متحده	
نام محور سیستم مختصات	E	
امتداد محور سیستم مختصات	شرق	
شناسه واحد محور سیستم مختصات	فوت نقشه برداری ایالات متحده	
شناسه عملیات مختصاتی	ترانسورس مرکاتور	
فرمول روش عملیات مختصاتی	مقاله حرفه‌ای USGS شماره ۱۳۹۵	
شماره پارامتر روش عملیات	۵	

نام مؤلفه	ورودی	ملاحظات
مختصاتی		
نام پارامتر عملیات مختصاتی	عرض مبدأ	
مقدار پارامتر عملیات مختصاتی	54 درجه	
نام پارامتر عملیات مختصاتی	طول مبدأ	
مقدار پارامتر عملیات مختصاتی	150 درجه	
نام پارامتر عملیات مختصاتی	ضریب مقیاس	
مقدار پارامتر عملیات مختصاتی	0.9999	
نام پارامتر عملیات مختصاتی	شرقی کاذب	
مقدار پارامتر عملیات مختصاتی	500000 فوت نقشه برداری ایالات متحده	
نام پارامتر عملیات مختصاتی	شمالی کاذب	
مقدار پارامتر عملیات مختصاتی	صفر فوت نقشه برداری ایالات متحده	

مثال ث - ۳ سیستم مختصات مرجع گلوبال سه بعدی (عرض و طول گلوبال و ارتفاع بیضوی)

نام مؤلفه	ورودی	ملاحظات
نوع کد سیستم مختصات مرجع	1	این یک سیستم مختصات مرجع منفرد است
شناسه سیستم مختصات مرجع	WGS84,(φ,λ,h)	چون یک بیضوی تشریح شده

نام مؤلفه	ورودی	ملاحظات
		است، می توان نوع سطح مبنا را ژئودتیک استنتاج کرد. از آنجایی که نوع سطح مبنا ژئودتیک است و نصف النهار مرجع ذکر نشده است، نصف النهار مرجع گرینویچ فرض می شود.
شناسه سطح مبنا	WGS84	
شناسه بیضوی	WGS84	
محور نصف قطر اطول بیضوی	6378137.0m	
شكل بیضوی	بلی	
معکوس فشردگی بیضوی	298.257223563	
شناسه سیستم مختصات	سیستم مختصات ژئودتیک	
نوع سیستم مختصات	ژئودتیک	
بعد سیستم مختصات	۳	
نام محور سیستم مختصات	عرض	
امتداد محور سیستم مختصات	شمال	
شناسه واحد محور سیستم مختصات	درجه	
نام محور سیستم مختصات	طول	

نام مؤلفه	نام محور سیستم مختصات	ورودی	ملاحظات
امتداد محور سیستم مختصات	شرق		
شناسه واحد محور سیستم مختصات	درجه		
نام محور سیستم مختصات	ارتفاع بیضوی		
امتدادهای محورهای سیستم مختصات	بالا		
شناسه واحد محور سیستم مختصات	متر		

مثال ث-۱۴ سیستم مختصات مرجع ژئوسنتریک سه بعدی (x , y , z)

نام مؤلفه	نام محور سیستم مختصات مرجع	ورودی	ملاحظات
نوع کد سیستم مختصات مرجع	1		این یک سیستم مختصات مرجع منفرد است
شناسه سیستم مختصات مرجع	ECR		
شناسه سطح مبنا	WGS84		
نوع سطح مبنا	ژئودتیک		این سیستم مختصات مرجع دارای یک سطح مبنا ژئودتیک است اما از آنچایی که دارای یک سیستم

مختصات کارتزین است، اجباری به تشریح بیضوی نیست .		
	سیستم مختصات ژئودتیک	شناسه سیستم مختصات
	کارتزین	نوع سیستم مختصات
	۳	بعد سیستم مختصات
	X	نام محور سیستم مختصات
	از مرکز ثقل زمین بطرف محل تلاقی استوا و نصف النهار گرینویچ	امتداد محور سیستم مختصات
	متر	شناسه واحد محور سیستم مختصات
	y	نام محور سیستم مختصات
	از مرکز ثقل زمین بطرف نقطه‌ای روی استوا که ۹۰ درجه شرق نصف النهار گرینویچ قرارداد.	امتداد محور سیستم مختصات
	متر	شناسه واحد محور سیستم مختصات
	Z	نام محور سیستم مختصات
یک سیستم مختصات متعامد دست راستی نشکیل می‌دهد .	از مرکز ثقل زمین به سمت قطب شمال / قطب دوران زمین	امتداد محور سیستم مختصات

		متر	شناسه واحد محور سیستم مختصات
--	--	-----	---------------------------------

مثال ث-۵ سیستم مختصات مرجع ترکیبی که از عرض و طول ژئودتیک و ارتفاع مرتبط با ثقل استفاده می‌گند. شرح سطح مبنای سیستم مختصات مرجع مسطح‌آتی به مرجع دیگری ارجاع داده شده ولی سیستم مختصات مسطح‌آتی و سیستم مختصات مرجع ارتفاعی به طور کامل تشریح شده‌اند.

ملاحظات	ورودی	نام مؤلفه
این یک سیستم مختصات مرجع ترکیبی است	۲	نوع کد سیستم مختصات مرجع
	OSGB36 + ODN	شناسه سیستم مختصات مرجع ترکیبی
	OSGB36	شناسه سیستم مختصات مرجع مبدأ
	سیستم مختصات ژئودتیک	شناسه سیستم مختصات
	ژئودتیک	نوع سیستم مختصات
	۲	بعد سیستم مختصات
	عرض	نام محور سیستم مختصات
	شمال	امتداد محور سیستم مختصات
	رادیان	شناسه واحد محور سیستم مختصات

ملاحظات	ورودی	نام مؤلفه
	طول	نام محور سیستم مختصات
	شرق	امتداد محور سیستم مختصات
	رادیان	شناسه واحد محور سیستم مختصات
	سطح مبنای OrdnanceDatumNewlyn	شناسه سیستم مختصات مرجع
	سطح مبنای OrdnanceDatumNewlyn	شناسه سطح مبنا
	ارتفاعی	نوع سطح مبنا
	ارتفاع اورتومتریک	شناسه سیستم مختصات
	ارتفاع مرتبط با ثقل	نوع سیستم مختصات
	۱	بعد سیستم مختصات
	ارتفاع	نام محور سیستم مختصات
	بالا	امتداد محور سیستم مختصات
	متر	شناسه واحد محور سیستم مختصات

مثال ث-۶ تبدیل مختصات بین دو سطح مبدأ

ملاحظات	ورودی	نام مؤلفه
	ED50 به WGS84 NIMA1993 متوسط اروپا	شناسه عملیات مختصاتی
	متوسط برای اتریش، بلژیک، دانمارک، فلاندر، فرانسه، آلمان غربی، جبل الطارق، یونان، ایتالیا، لوگزامبرگ، هلند، نروژ، پرتغال، اسپانیا، سوئد، سوئیس	منطقه اعتبار عملیات مختصاتی
	WGS84/(x,y,z)	شناسه سیستم مختصات مرجع مبدأ
	ED50/(x,y,z)	شناسه سیستم مختصات مرجع مقصد
این یکی از چندین تبدیل مختصات بین دو سطح مبدأ برای سیستم‌های مختصات مبدأ و مقصد مذبور است	NIMA 1993 متوسط اروپا	نگارش عملیات مختصاتی
	انتقال های ژئوستراتیک	شناسه روش عملیات مختصاتی
	به NIMA TR 8350.2 مراجعه کنید	فرمول روش عملیات مختصاتی
	۳	تعداد پارامترهای روش عملیات

		مختصاتی
	به NIMA TR 8350.2 مراجعه کنید	توضیحات در مورد روش عملیات مختصاتی
	انتقال محور X	شناسه پارامتر عملیات مختصاتی
	۸۷ متر	مقدار پارامتر عملیات مختصاتی
	انتقال محور y	شناسه پارامتر عملیات مختصاتی
	۹۸ متر	مقدار پارامتر عملیات مختصاتی
	انتقال محور Z	شناسه پارامتر عملیات مختصاتی
	۱۲۱ متر	مقدار پارامتر عملیات مختصاتی

مثال ث-۷- سیستم مختصات مرجع ترکیبی که از مختصات کا (تازین x,y,z) و ارتفاع مرتبط با ثقل استفاده می‌کند. سیستم مختصات مرجع ترکیبی بطور کامل تشریح می‌شود.

ملاحظات	ورودی	نام مؤلفه
	۲	نوع کد سیستم مختصات مرجع
	EUVN	شناسه سیستم مختصات مرجع ترکیبی
	نام کامل: شبکه مرجع ارتفاعی اروپایی	توضیحات در مورد سیستم مختصات مرجع ترکیبی
	ETRS89/(x,y,z)	شناسه سیستم مختصات مرجع ۱
	اروپا	منطقه اعتبار سیستم مختصات مرجع

نام مؤلفه	شناسه سطح مبنا	ورودی	ملاحظات
نوع سطح مبنا	شناسه سطح مبنا	ETRS89	
		ژئودتیک	اگر چه این سیستم مختصات مرجع دارای یک سطح مبنای ژئودتیک و یک سیستم مختصات کارتزین است ولی بیضوی نیز بطور اختیاری برای آن تشریح شده است.
زمان عینیت یافتن سطح مبنا		1997.5	
شناسه بیضوی		GRS80	
محور نصف قطر طول بیضوی		6378137.0 m	
شکل بیضوی		بلی	
معکوس فشردگی بیضوی		298.257222101	
شناسه سیستم مختصات		سیستم مختصات کارتزین	
نوع سیستم مختصات		کارتزین	
بعد سیستم مختصات		۳	
نام محور سیستم مختصات		X	
امتداد محور سیستم مختصات		از مرکز بیضوی بطرف محل تلاقی استوا و نصف النهار گرینویچ	
شناسه واحد سیستم مختصات		متر	
نام محور سیستم مختصات		y	

نام مؤلفه	شناسه واحد سیستم مختصات	متر	ملحوظات
امتداد محور سیستم مختصات	از مرکز بیضوی بطرف محل تلاقی استوا و نصف النهار 90° شرقی		
شناسه واحد سیستم مختصات	Z		
نام محور سیستم مختصات	از مرکز بیضوی بطرف قطب شمال جغرافیایی		
شناسه واحد سیستم مختصات	متر		
شناسه سیستم مختصات مرجع ۲	UELN-95		
شناسه سطح مينا	UELN-95/98		
نوع سطح مينا	ارتفاعی		
نقطه مهار سطح مينا	آمستردام		
منطقه اعتبار سیستم مختصات مرجع	اروپا		
شناسه سیستم مختصات	ارتفاع نرمال		
نوع سیستم مختصات	مرتبط با ثقل		
بعد سیستم مختصات	۱		
نام محور سیستم مختصات	ارتفاع		
امتداد محور سیستم مختصات	بالا		
شناسه واحد سیستم مختصات	متر		

مثال ث-۸- مدل ارتفاع ژئوئید که با عملیات مختصاتی تشریح شده است .

ملاحظات	ورودی	نام مؤلفه
ژئوئید ثقل سنجی اروپا ۱۹۹۷	EGG97	شناسه عملیات مختصاتی
	اروپا	منطقه اعتبار عملیات مختصاتی
	تبدیل مختصات بین دو سطح مبنا از ارتفاعات مرتبط با ثقل به ارتفاعات بیضوی	دامنه کاربرد عملیات مختصاتی
	Dunker,H. Torge , W. شبه ژئوئید ثقل سنجی اروپا ۱۹۹۷ فعالیتی قاره‌ای با همکاری EGG IAG	عنوان مراجع
	1998	تاریخ مراجع
	Springer –Verlog Berlin – Heidelberg- New York	شناسه مراجع
	In R.Forsberg M.Feissel, R.Dietrich(eds),Geodesy on theMove-Gravity Geoid,Geodynamics,and Antartica,IAG,Symp,Proce edings	عنوان جمعی مراجع
	جلد ۱۱۹	شناسایی انتشار مراجع

	۳-۵۴۰-۶۴۶۰۵-۱	شابک مرجع
	صفحات ۲۴۹ تا ۲۵۴	سایر جزئیات مرجع
شبکه ترازیابی اروپا یکپارچه	UELN	شناسایی سیستم مختصات مرجع بداء
سیستم مرجع زمینی اروپا	ETRS	شناسه سیستم مختصات مرجع مقصد
	1997	نگارش عملیات مختصاتی
	$h^{\text{ETRS}} = H^{\text{UELN}} + N^{\text{EGG97}}$	فرمول روش عملیات مختصاتی

مثال ث-۹-ایجاد یک مدل سه بعدی دو تصویر پوشش دار به عنوان نمونه‌ای از عملیات مختصاتی زنجیروار.

نام مؤلفه	ورودی	ملاحظات
شناسه عملیات مختصاتی زنجیروار	عملیات مختصاتی زوج تصویر فتوگرامتری تحلیلی	
زنجیروار	۲	شماره مرحله عملیات مختصاتی
عنوان مراجع	Wang Zhizhuo : Principles of Photogrammetry (with Remote Sensing)	
تاریخ مراجع	۱۹۹۰	
شناسه مرجع	انتشارات دانشگاه فنی نقشه‌برداری	

نام مؤلفه	شناسه عملیات مختصاتی	توضیح مرجع	ملاحظات
		Wuhan	ورودی
		۴۸-۲۷	
		۷-۸۱۰۳۰-۰۰۰-۸	شابک مراجع
	تجییه نسبی یک زوج تصویر		شناسه عملیات مختصاتی
سیستم های مختصات تصویر $(x_1, y_1), (x_2, y_2)$	دو سیستم مختصات مرجع مهندسی دو بعدی	شناسه سیستم مختصات مرجع مبداء	
مبداء سیستم مختصات فضای کارتزین در تصویر ۱ (u, v, w) که در آن امتداد u از تصویر ۱ به تصویر ۲ به اندازه b_u در امتداد u می‌باشد.	سیستم مختصات مرجع مهندسی سه بعدی	شناسه سیستم مختصات مرجع مقصد	
	زوایای فتوگرامتری از سرشکنی و خطی کردن ماتریس دوران و انجام تکرار بدست آمده اند.	نام روش عملیات مختصاتی	
φ : پیچش طولی K : زاویه تاب Ω : پیچش جنبی b_u : باز	φ_1, φ_2 K_1, K_2 ω_2 b_u	نام پارامتر عملیات مختصاتی	
	تجییه مطلق مدل	شناسه عملیات مختصاتی	

نام مؤلفه	شناسه سیستم مختصات مرجع مبداء	وروودی	ملاحظات
شناسه سیستم مختصات مرجع مبداء	سیستم مختصات مرجع مهندسی سه بعدی	سیستم مختصات مرجع مهندسی سه بعدی	مقصد عملیات مختصاتی ۱ «توجیه نسبی یک زوج تصویر»
شناسه سیستم مختصات مرجع مقصد	WGS84		
نام روش عملیات مختصاتی	انتقال - دوران - مقیاس گذاری	انتقال - دوران - مقیاس گذاری	انتقال موازی (نسبت به نقطه زمینی) دوران و مقیاس گذاری به وسیله تبدیل مختصاتی هفت پارامتری بین دو سطح مبنا
نام پارامتر عملیات مختصاتی	فاصله کانونی ، ارتفاع پرواز	فاصله کانونی ، ارتفاع پرواز	فاصله کانونی و ارتفاع پرواز به عنوان مقادیر معلوم برای محاسبه هفت پارامتر در سرشکنی استفاده می‌شوند

پیوست ۶

واژه‌نامه

(اطلاعاتی)

واژه انگلیسی	واژه فارسی
Maximum Occurrence Test	آزمون حداقل وقوع
Mandatory	اجباری
Quality Principles	اصول کیفیت
Attribute	اطلاعات توصیفی
Boolean	بولی
Annex	پیوست
Coordinate Transformation	تبديل مختصات بین دو سطح مبنا
Coordinate Conversion	تبديل مختصات در یک سطح مبنا
Similarity Transformation	تبديل مشابه
Conversion	تبديل (مختصات در یک سطح مبنا)
Transformation	تبديل (مختصات بین دو سطح مبنا)
Empirically	تجربی
Aggregation	تجمع
Domain of Validity	دامنه اعتبار
Scope	دامنه کاربرد
Accuracy	درستی
Category	دسته

واژه انگلیسی	واژه فارسی
Precision	دقت
Character String	رشته کاراکتر
Quality Evaluation Procedure	روش ارزیابی کیفیت
Conformance Requirements	الزامات انطباق
Interface Definition Language	زبان تعریف واسط
Object Constraint Language	زبان محدودیت شیئ
Unified Modeling Language	زبان مدل‌سازی یکپارچه
Concatenation	زنجیروار
Subset	زیرمجموعه
Subclause	زیربند
Subtyping of Classes	زیرنوع کلاس‌ها
Underlying Datum	سطح مبنای بکاررفته
Sounding Datum	سطح مبنای عمق‌یابی
Coordinate Reference System	سیستم مختصات مرجع
Identifier	شناسه
Citation Issue Identification	شناسه انتشار مرجع
Target Coordinate Reference System Identifier	شناسه سیستم مختصات مرجع مقصد
Multiplication Factor	ضریب تبدیل
Conceptual Schema	طرح‌واره مفهومی
Mode in which data is presented	طرز یا مد ارائه داده‌ها
Feature	عارضه
Notation	علائم

واژه انگلیسی	واژه فارسی
Integrated Manipulation	عملیات مجتمع
Coordinate Operation	عملیات مختصاتی
Citation Collective Title	عنوان جمیعی مرجع
Non-Essential	غیرضروری
Decision Tree	فلوچارت تصمیم‌گیری
Optional Fields	فیلد‌های اختیاری
Class	کلاس
Algorithm	الگوریتم
Abstract Test Suite	مجموعه آزمون‌های نظری
Association Cardinality	مرتبه تناظر
Citation	مرجع
Conditional	مشروط
Authority	مقام مسئول
Section of Ellipsoid	قطعه بیضوی
Entity	مفهوم
Spatial	مکانی
Normative Reference	منبع الزامی
Element	مؤلفه
Abridged Molodenski	مولودنسکی مختصر شده
Citation Series Name	نام سری مرجع
Alias	نام مستعار
Citation Presentation Form	نحوه ارائه مرجع

واژه انگلیسی	واژه فارسی
Prime Meridian	نصف النهار مرجع
Zero Meridian	نصف النهار مرجع
Datum Anchor Point	نقطه مهار سطح مبنا
Edition	نگارش
Version	نگارش
Static Structure Diagram	نمودار ساختاری ایستا
Isogonal	هم شکل
Area Preserving	هم مساحت
Class Inheritance	وراثت کلاس